

RAJAVARTIOLAITOS
GRÄNSBEVAKNINGSVÄSENDET
FINNISH BORDER GUARD

RAJAMME VARTIJAT

4/2024

RAJAV
GRÄNSB

RAJAMME VARTIJAT

90

Kansainvälinen
yhteistyö

Tässä lehdessä

- 3 Ajankohtaista
- 4 Pääkirjoitus
- 5 Ledare / Leading article
- 6 Eurooppalainen rajaturvallisuus
- 10 Koiratoiminta Frontex-operaatioissa
- 12 Meripelastuskeskuksen kansainvälinen toiminta
- 14 Santarmistoyhteistyön mahdollisuuksia
- 16 Itärajalla rakennetaan
- 18 Virkahuumekoirien SM-kisat
- 20 Petsamon retket osana heimosotia
- 22 Inarijärven ohjus: ”Ei kommentoitavaa”
- 24 Karihaaran taistelusta 80 vuotta
- 25 Sata vuotta kainuulaista rajapäälystöhistoriaa
- 26 Sotilasmestari evp Urho Kamunen 90 vuotta
- 27 Kolumni: Kansi kiinni, omaiset on nähneet
- 28 Svenska resuméer
- 40 English summaries
- 46 Lyhyesti

Rajakoirat ovat mukana Frontex-komennuksilla kansainvälisillä rajanylityspaikoilla satamissa ja maarojoilla.

Meripelastuskeskus Turku avustaa suomalaisia aluksia ja niiden miehistöjä maailman merillä.

RAJAMME VARTIJAT joulukuu 2024

Rajavartiolaitoksen sidosryhmälehti on ilmestynyt vuodesta 1934 lähtien.

Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa: maaliskuussa, kesäkuussa, lokakuussa ja joulukuussa.

Lehti on luettavissa sähköisesti osoitteessa <https://rajamedia.raja.fi/rajamme-vartijat>

JULKAISIJA

Rajavartiolaitos
Rajamme Vartijat, PL 3, 00130 Helsinki
Vilhonvuorenkatu 6, 00500 Helsinki
[rajammevartijat\(at\)raja.fi](mailto:rajammevartijat(at)raja.fi)

PÄÄTOIMITTAJA

Viestintäpääällikkö Päivi Kaasinen
[paivi.kaasinen\(at\)raja.fi](mailto:paivi.kaasinen(at)raja.fi)
puh. 0295 421 331

TOIMITUSIHTTEERI

Kirsti Helin, Princeps Oy
[kirsti.helin\(at\)princeps.fi](mailto:kirsti.helin(at)princeps.fi)

TAITTO

Princeps Oy

KÄÄNNÖKSET

Integra Oy
Scandix översättningar Ab

PAINO

PunaMusta Oy
ISSN 0483-9080

KANNEN KUVAT

Etukansi: Pyry Pietikäinen
Takakansi: Kristian Karppinen

Tilaukset ja osoitteenmuutokset PunaMusta Oy, rajavartiolaitos@punamusta.com

Rajamme Vartijat -lehden tilaajarekisteri Tilaajarekisteriä ylläpitää kirjapaino, joka painaa ja postittaa lehden, tällä hetkellä PunaMusta Oy. Rekisterissä on tilaajan nimi ja lehden postitusosoite. Tietoja käytetään vain lehden postitusta varten ja ne poistetaan, kun tilaaja ilmoittaa tilauksen peruutuksesta.

Painotuotteet
4041-0209

Hätäapurahanhoitusta välineellistetyin maahantulon torjumiseksi

Euroopan komissio on myöntänyt Rajavartiolaitokselle 16 miljoonan euron hätäapurahanhoituksen käytettäväksi itärajan välineellistetyin maahantulon torjumiseksi aiheutuneisiin ylimääräisiin kuluihin. Rahoituslähteenä on EU:n sisäasioiden rahastoihin lukeutuva rajaturvallisuuden ja viisumipolitiikan rahoitustukiväline (BMVI). Myönnetty hätäapurahanhoitus kohdistetaan tilanteen hallinnasta aiheutuneisiin ylimääräisiin henkilöstökuluihin, matka- ja majoituskuluihin sekä erilaisiin palvelu- ja välinehankintoihin, joilla on vahvistettu itärajan valvontaa sekä välineellistetyin maahantulon torjuntaan liittyviä järjestelyjä rajanylityspaikoilla.

Lue lisää raja.fi/-/rajavartiolaitokselle-hataapurahanhoitusta-eu-lta-itarajan-valineellistetyin-maahantulon-torjumiseksi

AIS-poikkeamia meriliikenteessä Suomenlahdella

Suomenlahden meriliikenteessä on havaittu lisääntyvissä määrin erilaisia poikkeamia Venäjälle liikennöivien säiliöalusten AIS-tiedoissa. AIS (Automatic Identification System) on osa merenkulun turvallisuusjärjestelmää. Alusten lähettämät AIS-tiedot, esimerkiksi tieto aluksen sijainnista, eivät ole vastanneet todellisia tietoja tai AIS-tiedot ovat puuttuneet kokonaan. Tällä merenkulun turvallisuutta vaarantavalla toiminnalla voidaan pyrkiä peittelemään alusten käyntiä Venäjällä ja näin kiertämään pakotteita.

Lue lisää raja.fi/-/ais-poikkeamia-meriliikenteessa-suomenlahdella

Suuronnettomuusharjoitus Ahvenanmaalla

Länsi-Suomen merivartiosto järjesti 27.–28.9. Ahvenanmaalla monialaisen meripelastusharjoituksen ”Stormskär24”. Harjoitusskenaariona oli kuvitteellinen sähköauton tulipalo matkustajalautan autokannella. Harjoituksen tavoitteena oli etsintä- ja pelastustoiminnan harjoittelu pimeällä, yhteistoiminnan tehostaminen eri viranomaisten välillä sekä evakuoitokeskuksen perustaminen Maarianhaminaan. Helikopterit ja ambulanssit huolehtivat evakuoitavien kuvitteellisten uhrien siirroista sairaalaan ja Strändnäsän koululle perustettuun evakuoitokeskukseen.

Lue lisää raja.fi/-/suuronnettomuusharjoitus-stormskar24-ahvenanmaalla

Parikkalan ja Lieksan rajanylityspaikat suljettu

Parikkalassa ja Lieksan Inarissa sijaitsevat tilapäiset rajanylityspaikat on suljettu. Liikenne molempien tilapäisten rajanylityspaikkojen kautta on ollut pysäytettynä jo pitkään. Tilapäisten rajanylityspaikkojen avaamisesta ja sulkemisesta päättävät rajanylityspaikkasopimuksen mukaisesti Rajavartiolaitoksen päällikkö ja Venäjän rajavartiopalvelun päällikkö. Kaakkois-Suomen rajavartiosto ja Pohjois-Karjalan rajavartiosto ryhtyvät käytännön toimenpiteisiin päätöksen toimeenpanemiseksi. Liikenne Inarin tilapäisellä rajanylityspaikalla on ollut pysäytettynä 1.11.2021 alkaen ja Parikkalan tilapäisellä rajanylityspaikalla 19.4.2022 alkaen Venäjän puunvientiin liittyvien rajoitusten takia.

Lue lisää raja.fi/-/parikkalan-ja-inarin-lieksa-tilapaiset-rajanylityspaikat-on-suljettu

Hyvät lukijat

Olemme eläneet viime vuodet Rajavartiolaitoksessa ja koko Suomessa isojen muutosten ja jopa historiallisen murroksen aikaa. Tuossa tuoksinassa rajaturvallisuuden ylläpitäminen on vaatinut aivan uudenlaisia toimenpiteitä kuin mihin aiempina vuosikymmeninä olimme tottuneet.

Turvallisuusympäristön muutoksiin olemme vastanneet epäröimättä ja ennakoiden. Saranakohtissa olemme toimineet valtiovallan ohjauksessa nopeasti ja jäməkästi. Rajavartiolaitoksen toimintaedellytyksiä on parannettu lisäämällä henkilöstöä, uudistamalla kalustoa ja tekniikkaa, muuttamalla lainsäädäntöä ja huolehtimalla osaamisestamme alati muuttuvassa tehtäväkentässä.

Olemme jäävejä arvioimaan omaa toimintaamme, mutta työllämme on valtion johdon ja kansalaisten vahva luottamus. Luottamus perustuu Rajan väen ammattitaitoon, sitoutumiseen ja valppauteen. Tehtävissämme olemme saaneet myös arvokasta tukea. Yhteistyö muiden turvallisuusviranomaisten ja toimijoiden kanssa on ollut sujuvaa.

Rajavartiolaitosta kehitetään parhaillaan uudelle tasolle erityisesti isojen hankkeidemme myötä. Uudet suorituskyvyt vaikuttavat vuosikymmeniä toimintaamme. Yhteensovitetusta valvontajärjestelmästä maalla, merellä ja ilmassa on rakentumassa huippunykyaikainen kokonaisuus. Sen turvin kykenemme toimimaan vielä nykyistäkin tehokkaammin ja vaikuttavammin siellä ja niissä tehtävissä, mitä kulloinkin käsillä oleva tilanne edellyttää.

Kun olen nyt toimikauteni päättyessä siirtymässä reserviin, haluan käyttää tilaisuuden kiittääkseni teitä jokaista sydämeni pohjasta. On ollut etuoikeus saada työskennellä kanssanne. Olen viime vuosina useasti nähnyt, kuinka hankalaan paikkaan olette joutuneet, mutta siitä huolimatta olette suoriutuneet tehtävistänne väsymättömällä asenteella ja suurta vastuullisuutta osoittaen. Päällikkönä olen voinut aina luottaa siihen, että tämä joukko pystyy vastaamaan eteen tuleviin tilanteisiin. Yhdessä tekeminen, rajahenki, on Rajavartiolaitoksen voima, joka kantaa meitä vastakin eteenpäin.

Kiitän teitä kaikesta lujasta tuesta, johon olen voinut aina luottaa tehtävässäni. Toivotan teille kaikille voimia ja menestystä tehtävissänne isänmaan portinvartijoina. ■

Kenraaliluutnantti Pasi Kostamovaara
Rajavartiolaitoksen päällikkö

Bästa läsare

De senaste åren har präglats av stora förändringar och till och med historiska omvälvningar för Gränsbevakningsväsendet och hela Finland. Mitt i tumultet har upprätthållandet av gränssäkerheten krävt helt annorlunda åtgärder än dem vi har vant oss vid under tidigare årtionden.

Vi har reagerat på förändringarna i säkerhetsmiljön utan att tveka och proaktivt. Vid brytpunkterna har vi agerat snabbt och beslutsamt under statsmaktens ledning. Vi har förbättrat Gränsbevakningsväsendets verksamhetsförutsättningar genom att öka personalen, förnya materielen och tekniken, ändra lagstiftningen och sörja för vårt kunnande inom det ständigt föränderliga uppgiftsfältet.

Vi är partiska när det gäller att utvärdera vår egen verksamhet, men statsledningen och allmänheten har ett starkt förtroende för vårt arbete. Förtroendet grundar sig på personalens yrkesskicklighet, engagemang och vaksamhet. Vi har också fått värdefullt stöd i våra uppgifter. Samarbetet med andra säkerhetsmyndigheter och aktörer har löpt smidigt.

Gränsbevakningsväsendet utvecklas för närvarande till en ny nivå särskilt tack vare våra stora projekt. Den nya kapaciteten kommer att påverka vår verksamhet i årtionden framöver. Vårt samordnade övervakningssystem på land, till sjöss och i luften håller på att byggas upp till en toppmodern helhet. Detta gör det möjligt för oss att agera ännu mer effektivt och verkningsfullt där och i de uppgifter som den aktuella situationen kräver.

När jag nu i slutet av min tjänstperiod övergår till reserven, vill jag ta tillfället i akt att tacka var och en av er från djupet av mitt hjärta. Det har varit ett privilegium att få arbeta med er. Under de senaste åren har jag ofta sett de svåra lägen ni hamnat i, men trots det har ni utfört era uppgifter med outtröttlig attityd och stort ansvar. Som chef har jag alltid kunnat lita på att den här truppen kan hantera alla de situationer som vi ställs inför. Att göra saker tillsammans, vår vi-anda, är Gränsbevakningsväsendets styrka som bär oss vidare.

Jag tackar er för allt det starka stöd som jag alltid har kunnat räkna med i min uppgift. Jag önskar er alla styrka och framgång i era uppgifter som portvakter till vårt fosterland. ■

Generallöjtnant **Pasi Kostamovaara**
 Chef för Gränsbevakningsväsendet

Dear reader

The past years have signified a period of great changes and even a historical transition for the Finnish Border Guard and Finland as a whole. Border management during these turbulent times has called for new measures that are different from those we were accustomed to in earlier decades.

We have responded to changes in the security environment without hesitation and proactively. We have acted in a rapid and resolute manner under the direction of the Government. The Border Guard's operational capacity has been improved by increasing the number of personnel, by upgrading our fleet and technologies, by amending legislation and by ensuring our competences during the constant change.

We may be unqualified to evaluate our own activities, but our work is highly trusted by the Government and citizens. Their trust is based on our professional skills, commitment and vigilance. We have received valuable support for performing our duties. Collaboration with other authorities and actors in the field of security and safety is smooth and functioning.

Currently, the Border Guard is being developed to a new level, especially through our major projects. The new capabilities will enhance our work for several decades to come. The integration of surveillance systems on land, at sea and in the air will result in an ultra-modern overall system. It will enable us to operate in an ever more efficient manner and with a greater impact in any location and any tasks required by the situation at hand.

Now, when my term of office is ending and I am making the shift to the reserve, I would like to take this opportunity to thank each one of you from the bottom of my heart. It has been a privilege to work with you. In recent years, I have repeatedly witnessed the difficult situations you have faced in your work and seen you carrying out your duties with a tireless attitude and a show of responsibility. As the Chief, I have always been able to trust that our troops can manage any situation they face. The border guard spirit is the force that will carry the Finnish Border Guard into the future as well.

I thank you for your solid support, which I have been able to rely on in my tasks. I wish all of you success and strength in your work as the gatekeepers of our native land. ■

Lieutenant General **Pasi Kostamovaara**
 Chief of the Finnish Border Guard

Uusi Euroopan parlamentti aloitti istuntokautensa 16. heinäkuuta 2024. Nyt on erinomainen hetki arvioida mennyttä lainsäädäntökautta ja tarkastella tulevaa eurooppalaisen rajaturvallisuuden osalta.

Eurooppalainen rajaturvallisuus turvallisuusympäristön muutoksessa

Keskeisin osa Rajavartiolaitoksen rajavalvontaa koskevasta lainsäädännöstä tulee Euroopan unionista.

TEKSTI Jani Järäinen ja Jouni Lahtinen KUVAT VNK, Alamy Stock Photo ja Pixabay

Euroopan unionin jäsenvaltioissa käytiin keväällä 2024 europarlamenttivaalit. Eurooppalaisessa puoluekentässä tapahtui maltillisia voimasuhteiden muutoksia, joissa oikeiston edustajamäärä kasvoi. Muutoksilla voi olla vaikutuksia, kun uuden komission voimin aletaan kehittää uutta politiikkaa. Elämme unionissa institutionaalista taitekohtaa, joka on paitsi monella tapaa merkityksellinen, myös erinomainen hetki arvioida mennyttä lainsäädän-

tökautta ja tarkastella tulevaa. Miltä näyttää eurooppalaisen rajaturvallisuuden kehitys muuttuvassa turvallisuusympäristössä ja institutionaalisisessa taitekohdassa?

Nyt tehtävänsä jättävä komissio aloitti työnsä Suomen puheenjohtajuuskaudella 2019. Sen rajaturvallisuuden näkökulmasta keskeisimpinä tavoitteina oli antaa uudet lainsäädäntöesitykset aiemmin epäonnistuneiden neuvotteluiden seurauksena poisvedettyjen esitysten tilalle. Muuttoliike- ja

Euroopan komission puheenjohtaja Ursula von der Leyen tutustui Suomen itärajan tilanteeseen huhtikuussa 2024 sisäministeri Mari Rantasen johdolla.

turvapaikkapolitiikan puolella annettiin niin kutsuttu Pakti, jossa ulkorajoja koski yhteinen seulonata-asetus. Edellisellä lainsäädäntökäudellä epäonnistuneiden Schengenin rajasäännösten muutosehdotusta koskevien neuvotteluiden seurauksena oli tarve herättää kyseisen asetuksen muutos jälleen henkiin.

Heti komission alkutaipaleella koettiin haasteellinen pandemia ja ulkorajojemme vakautta haastoi myös muuttoliikkeen välineellistämisiä. Seitsemän jäsenmaata oli jatkanut monen vuoden ajan sisärajavallontaa, joka oli palautettu arabikevään ja sitä seuranneen pakolaisvirran myötä. Nämä ilmiöt muokkasivat tulevia asetusehdotuksia ja niitä koskevia neuvotteluita. Poliittinen paine saada aikaan ratkaisuja oli suuri, vaikka juuri ennen edellisen lainsäädäntökauden päättymistä oli ennätysajassa neuvoteltu valmiiksi Euroopan raja- ja merivartiostoa-asetus (EuRMV-asetus), jota toimeenpannaan edelleen.

Komissio antoi useita rajaturvallisuutta-kin koskevia asetusehdotuksia. Keskeisimmät niistä olivat seulonata-asetus, joka annettiin osana Paktia, Schengenin rajasäännösten muutosehdotus, matkustajatietojen ennakkolista lähettämistä koskevat asetukset (API-asetukset) sekä tekoälyasetus, jolla määriteltiin

muun muassa lainvalvonta- ja rajaturvallisuus-käytössä olevan tekoälyn käytön periaatteet.

Kansallinen EIBM-strategia päivitetty

Euroopan yhdenmetyt rajaturvallisuus (EIBM) on ollut muutoksessa alusta saakka. Toimintaympäristön muutos globaalisti on aiheuttanut sen, että tällä hetkellä vahvat ulkorajat ovat politiikan keskiössä niin Euroopassa kuin Atlantin toisella puolellakin. Vuonna 2019 tapahtuneiden lainsäädännöllisten muutosten myötä EIBM on nyt saavuttamassa pysyvemmän tilan, mutta tälläkään saralla ei olla vielä valmiita.

Voimassa olevan EuRMV-asetuksen määritelmä yhdenmetyt rajaturvallisuudesta käsittää 12 strategista osatekijää. Määritelmä vahvisti kolme kaiken kattavaa osatekijää, jotka vuoden 2016 asetuksen perusteella olivat olleet vain suosituksia. Kollegoidemme aktiivisen työn tuloksena myös neliportainen maahanpääsyn valvontamalli pysyi edelleen yhdenmetyt rajaturvallisuuden keskeisenä elementtinä. Aika näyttää, onko EIBM:n uudelleen määrittelylle tarvetta, kun paine EuRMV-kehittämiselle kasvaa.

Euroopan yhdenmetyt rajaturvallisuuden täytäntöönpanoon jäsenvaltioissa liittyy kiinteästi sen kehittämistä koskeva strategia, joka on osa toimintapoliittista monivuotista sykliä.

EIBM:n toimintapoliittinen sykli on parasta aikaa käynnissä EuRMV-asetuksen artiklan 8 mukaisesti.

Syklin keskeinen vaikutus Suomelle on tapahtunut vuoden 2024 alkupuoliskolla. Frontexin päivitettyä teknis-operatiivisen strategiansa vuosille 2023–2027 oli aika päivittää Suomen kansallinen EIBM-strategia vuosille 2024–2027. Kansallinen strategia vahvistettiin elokuussa 2024. Rajavartiolaituksen koordinoimassa kansallisessa EIBM-työryhmässä on edustajat sisäministeriön rajavartio-osastolta, poliisiosastolta, maahanmuutto-osastolta, kansainvälisten asioiden yksiköstä ja kansallisen turvallisuuden yksiköstä sekä ulkoministeriöstä, Tullista, Poliisihallituksesta, Suojelupoliisista ja Maahanmuuttovirastosta. Frontexin yhteyshenkilö ja yhdenvertaisuusvaltuutetun toimiston edustaja osallistuvat työryhmän työkentelyyn tarkkailijoina. Panostus on siis ollut merkittävä poikkihallinnollisesti ja sitoutumisen korkealla tasolla.

Strategia kuvaa tiivistetysti Suomen rajaturvallisuuden kokonaisuuden ja sen keskeiset kehittämistavoitteet. Strategia ei muuta viranomaisten tehtäviä eikä aiheuta uusia kustannuksia. Kansallinen EIBM-työryhmä seuraa ja arvioi vuosittain strategian ja sen täytäntöönpanon vaiheita. Parasta aikaa komissio tekee töitä

arvioidakseen kansalliset EIBM-strategiat. Jää nähtäväksi, säilyykö Suomen strategia parhaiden käytänteiden joukossa, mutta nyt tärkeintä on työ rajaturvallisuuden kehittämiseksi.

Suomi menestyi Schengen-arvioinnissa 2023

Schengen-arviointien kautta pyritään jatkuvasti varmistamaan, että Euroopan yhdennettyä rajaturvallisuutta ylläpidetään tehokkaasti. Euroopan tasolla Schengenin hallinta on kehittynyt merkittävästi viime vuosien saatossa ja tahtotila on selkeä – tässä ei voida epäonnistua yhdessäkään jäsenvaltiossa. Hallinnonin poliittisen tason pohjaksi on luotu vuoden mittainen ns. Schengen-sykli, jonka pohjana toimii vuosittain julkaistava Schengenin tila-raportti. Muita hallinnonin työkaluja ovat Schengen-barometri, Schengenin arviointi- ja valvontamekanismi ja Schengen-tulostaulut. Komissioon on myös nimitetty Schengen-koordinaattori. Parhaillaan on käynnissä toinen Schengen-sykli.

Suomi on ollut aina aktiivinen Schengen-arviointien osalta antamalla komission käyttöön asiantuntijoitaan ja myös sitoutumalla toteutettujen kansallisten arviointien toimeenpanoon. Tämä on myös jäsenvaltioiden velvollisuus uuden asetuksen mukaisesti. Suomeen kohdistui vuonna 2023 säännönmukainen arviointi, ja seuraava on odotettavissa vasta vuonna 2030. Huomionarvoista on, että Suomi oli ensimmäinen jäsenvaltio, joka arviointiin uuden, vuonna 2022 voimaan tulleen arviointiasetuksen mukaisesti. Muutos kohdistui niin käytännössä toteutetun arvioinnin toi-

meenpanoon kuin myös uusimuotoiseen raportointiformaattiin. Uhkakuvat ulkorajoilla ovat kuitenkin muuttuneet, ja myös tällä saralla on pohdittava, miten muuttunutta tilannetta voidaan arvioida laadullisesti ja yhdenvertaisesti.

Keskeinen johtopäätös arvioinnista on onnistumisen tunne, jonka raporttikin vahvistaa. Niin käytännön toteutus järjestelyjen osalta kuin henkilöstön sitoutuminen toimintamme esittelyyn oli erinomaisella tasolla. Raportti piti sisällään sekä kehuja että kehittämiskohteita.

Uusi seulonta-asetus tulee käytäntöön kesällä 2026.

Keskeisenä tuloksena on kuitenkin näkemys siitä, että jäsenvaltione Suomi antaa vahvan panoksen Schengen-alueen toimivuudelle toimeenpanemalla tinkimättömästi Euroopan yhdennetyn rajaturvallisuuden konseptia, joka perustuu kansalliseen strategiaan ja viranomaisten väliseen yhteistyöhön. Kehittämiskohteisiin vastaava toimintasuunnitelma on komission tarkasteltavana, ja palautteen saamisen jälkeen on aika jatkaa toimeenpanoa.

Seulonta-asetus

Uusi seulonta-asetus on astunut voimaan ja sitä tullaan soveltamaan käytäntöön kesästä 2026 alkaen. Asetuksella on tarkoitus harmonisoida

jäsenvaltioiden kolmansien maiden kansalaisia koskevat seulontatoimet ulkorajalla ja vapaan liikkuvuuden alueen sisällä. Seulonta käsittää kolmannen maan kansalaisen henkilöllisyyden selvittämisen, hänen rekisteröintinsä EURODAC-järjestelmään, alustavan turvallisuustarkastuksen sekä alustavan terveystarkastuksen ja haavoittuvuusarvioinnin. Seulonnan jälkeen henkilö ohjataan joko suoraan palautettavaksi, turvapaikkamenettelyyn tai turvapaikkarajamenettelyyn.

Seulontaan liittyviä kansallisia toimia suunnitellaan yhteistyössä ministeriön osastojen ja hallinnonalan virastojen kesken osana kansallista Paktin toimeenpanoa. Työtä vetää maahanmuutto-osasto. Seulonta tulee muodostumaan osaksi viranomaisten normaalia toimintakenttää kohdattaessa turvapaikanhakijoita ulkorajalla, sisämaassa tai meripelastustehtäviin liittyen. Sen yksityiskohtaiset järjestelytavat ja vastuut ratkaistaan valmistelun yhteydessä.

Schengenin rajasäännöstö

Neuvottelut aiemmasta Schengenin rajasäännöstön muutoksesta katkesivat siihen, että

Edellinen komissio antoi useita rajaturvallisuutta koskevia asetusmuutoksia.

lainsäätäjät eivät löytäneet yhteistä näkemystä siitä, miten erityisesti sisärajovalvonnan palauttamiseen liittyviä menettelyjä tulisi kehittää. Neuvottelut tapahtuivat erityistä taustaa vasten, kun sadattuhannet turvapaikanhakijat olivat liikkuneet Euroopan halki Kreikasta, jotkut aina tänne Pohjolan perukoille. Monet jäsenvaltiot olivat jo palauttaneet sisärajovalvonnan. EU:n neuvostokin päätti komission ehdotuksesta palauttaa sisärajovalvonnan myös Kreikan vastaiselle rajalle rajasäännösten artiklan 29 perusteella. Tätä voi pitää varsin järeänä toimenä. Euroopassa koettiin myös valitettavia terrori-iskuja, jotka osaltaan synnyttivät huolta, mutta myös vaatimuksen lainsäädännön kehittämiseksi.

Uusi komissio päätti yrittää uudelleen. Se antoi asetusehdotuksensa Schengenin rajasäännösten muutoksesta joulukuussa 2021. Taustalla olivat edelleen sisärajovalvonnan palauttamista ja valvonnan kestoa koskevat erimielisyydet, mutta lisähaasteeksi olivat muodostuneet koronapandemia sekä ulkorajoilla konkretisoitunut muuttoliikkeen välineellistämisen ilmiö. Pitkien neuvotteluiden jälkeen Schengenin rajasäännösten muutokset astuivat voimaan kesällä 2024. Uuden rajasäännösten myötä ulkorajoilla voidaan toteuttaa muun muassa jäsenvaltioiden yhteisiä matkustusrajotuksia, joihin saatiin opit ja mallit korona-aikana. Sisärajovalvonnan palauttamiseksi kehitettiin mekanismeja sen välttämättömyyden ja oikeasuhtaisuuden varmistamiseksi sekä enimmäiskeston päivittämiseksi. Myös rajojen valvontaan ja rajanylityspaikkojen aukioloon ja sulkemisiin liittyviin kirjauksiin tehtiin täs-

mennyksiä huomioiden välineellistämisen vaatimukset.

Tulevaisuus

Uuden komission puheenjohtaja on ilmaissut poliittisen tahtotilansa puheessaan Euroopan parlamentissa sekä komissaarikandidaateille antamissaan tehtäväkirjeissä. Toistaiseksi on vielä epävarmaa, minkälaisiksi lainsäädäntö- ja politiikkaehdotuksiksi poliittinen tahtotila täsmällisesti muuntautuu, mutta varmaa on yleensä se, että poliittiset järjestelmät pyrkivät jättämään kädenjälkensä jälkipolville tavalla tai toisella.

Mitä siis tiedämme? Poliittista vastakkainasettelua aiheuttavat muuttoliikeasiat tulevat pysymään EU:n agendalla jatkossakin muuttoliikkeen hallinnan kytkeytyessä poliittisesti yhä vahvemmin ulkorajojen turvallisuuteen ja toimiin kolmansissa maissa. Ulkorajojen turvallisuus, toimet kolmansissa maissa eli muuttoliikkeen ulkoinen ulottuvuus sekä ihmismalakuuljettajien toimintaan puuttuminen näyttäytyvät poliittisissa tavoitteissa merkittävänä kokonaisuuksina. Näihin vaikutetaan ennen muuta Euroopan raja- ja merivartioston, siihen kuuluvan Frontexin sekä Euroopan lainvalvontayhteistyöviraston (Europol) toiminnan ja kehittämisen kautta sekä tukemalla kolmansia maita niiden toimissa. Molempien virastojen toimintaa on tarkoitus entisestään vahvistaa.

Frontexin pysyvän joukon vahvistamista kaavallaan kasvattamalla nykyistä, vuoteen 2027 tähtäävää 10 000 rajavartijan vahvuutta aina 30 000 rajavartijaan asti. Tavoite on mitä

ilmeisimmin poliittinen mahtipontisuudessaan ja tulee varmasti haastamaan jäsenvaltiot, jotka suhtautuivat jo alkujaankin varauksella 10 000 rajavartijan vahvuiseen joukkoon. Ulkorajojen turvallisuuteen ja muuttoliikkeen hallintaan pyritään entistä enemmän vaikuttamaan myös EU-rajojen ulkopuolella. Jäsenvaltiot ja komissio ovatkin herättäneet henkiin tutut puheet palautuskeskuksista kolmansissa maissa sementoiden entisestään muuttoliikkeen hallinnan sen ulkoiseen ulottuvuuteen ja kolmansiin maihin.

Uudelta komissiolta odotetaan luonnollisesti tehokkaita politiikkaratkaisuja, jotka perustuvat tutkittuun tietoon ja saavat vahvistuksensa laadukkaista vaikuttavuusarvioinneista, jotka ovat hyvän lainsäädännön kulmakiviä. Muuttoliikekeskustelun polarisoitumisen myötä lainsäädäntötyö ei varmasti ole helpottumassa. Kuinka paljon tähän vaikuttavat muutokset Euroopan parlamentin poliittisessa kentässä, jää nähtäväksi.

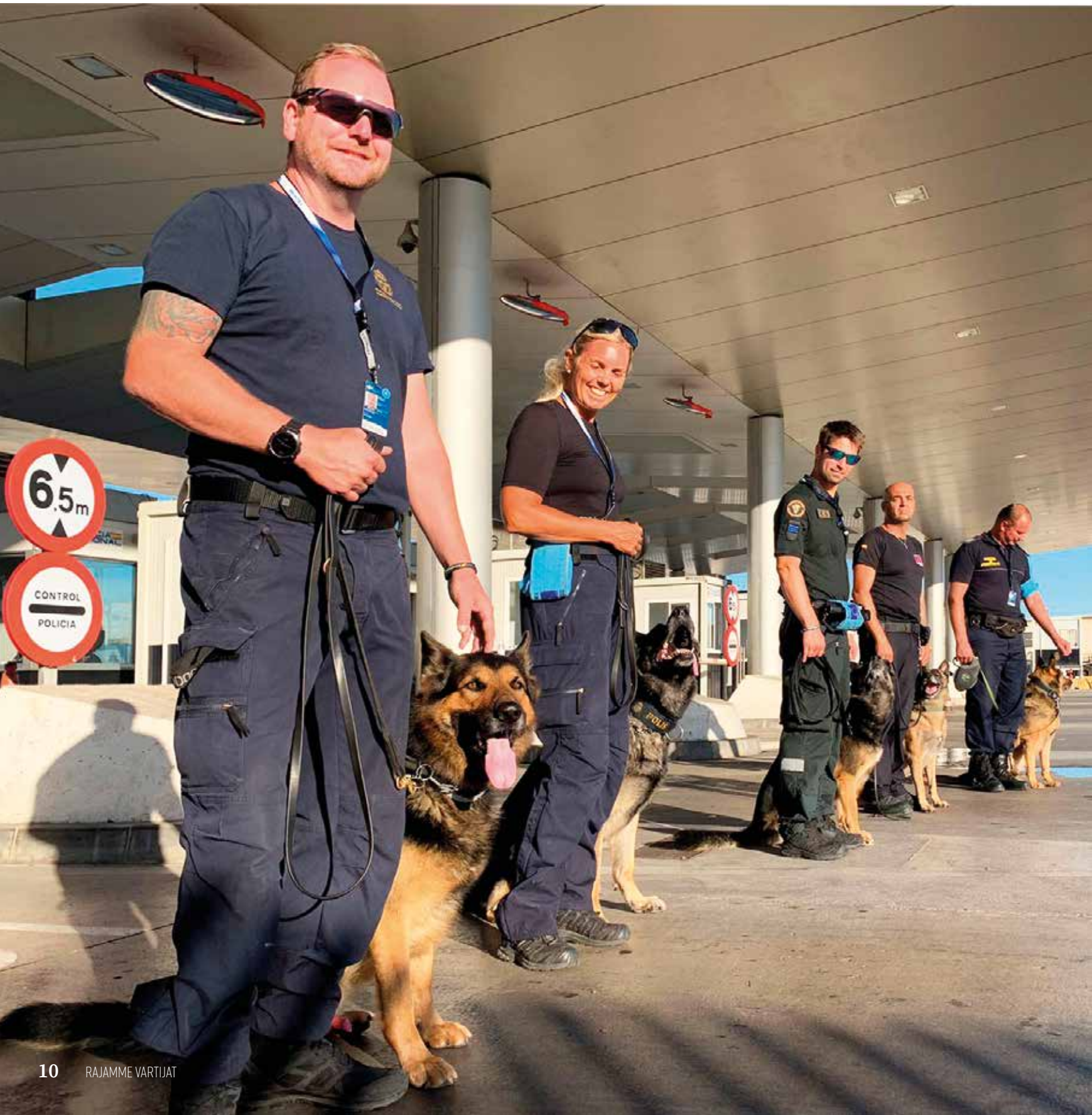
Eurooppalaisen rajaturvallisuuden uskotavuus mitataan kuitenkin käytännössä eli sillä miten hyvin kykenemme turvaamaan vakaat olot ja järjestyksen rajoillamme ja samalla ylläpitämään poliittisesti meille tärkeimmän yhteisön, Euroopan Unionin, keskeisimmät periaatteet, arvot, oikeusvaltion sekä perus- ja ihmisoikeudet. ■

Kirjoittajat palvelevat Rajavartiolaitoksen esikunnan kansainvälisen yhteistyön yksikössä. Komentaja Jani Järäinen toimii yksikön päällikkönä ja majuri Jouni Lahtinen rajaturvallisuus-asiantuntijana vastuunaan EU-asiat.

Koiratoiminta Frontex-ope

Haastavissa tehtävissä merivartiokoirien sinnikkyys ja taito pääsevät todelliseen testiin.

raatioissa

Rajan koiranohjaajat koirineen ovat viime vuosina olleet useasti mukana Frontex-operaatioissa.

Suurin merivartiokoiran löytämä kätkö on lähes tuhannen kilon huumelasti Espanjassa vuonna 2019.

TEKSTI ja KUVAT LSMV

Länsi-Suomen merivartioston (LSMV) koiranohjaajia koirineen työskentelee myös kansainvälisissä tehtävissä Frontex-komennuksilla. Komennuksilla koiranohjaajien tehtäviä ovat pääosin rajatarkastusten tukeminen kansainvälisillä rajanylityspaikoilla satamissa ja maarajoilla.

Merivartiokoirien päätehtäviin kuuluu henkilöetsintä, minkä lisäksi merivartiokoirat ovat koulutettuja etsimään huumausaineita ja aseita. Kansainvälisillä rajanylityspaikoilla virkakoiria käytetään apuna ajoneuvojen rajatarkastuksiin. Tarkastettavana on etenkin raskaita ajoneuvoja. Tarkastuksissa koirat etsivät ajoneuvoista laittomia tuotteita ja ajoneuvoihin kätkeytyneitä ihmisiä.

Merivartiokoirat soveltuvat loistavasti raskaiden ajoneuvojen ja alusten rajatarkastuksiin, sillä ne ovat erikoistuneet etsimään ihmisiä ja laittomia tuotteita vaativissa olosuhteissa.

Haasteena suuret liikennemäärät

Frontexin tehtävissä Euroopan unionin ulkorajoilla olosuhteet ovat vaativia ja haasteena ovat etenkin suuret liikennemäärät. Näissä tehtävissä merivartiokoirien sinnikkyys ja korkean työmotivaation merkitys nousevat esille.

LSMV:n koiranohjaajat ovat Frontex-komennusten kautta saaneet tärkeitä kokemuksia ja hyödyllistä oppia koirien käytöstä rajatarkastustehtävissä. Lisäksi työskentely muiden maiden koiranohjaajien kanssa on antanut koulutuksellisesti uusia näkökulmia koiratoimintaan sekä mahdollistanut laajan verkostoitumisen kansainvälisesti.

LSMV:n merivartiokoirat ovat pärjänneet tehtävissä erinomaisesti tehden merkittäviä huumausainelöytöjä sekä paljastaen laittomasti Eurooppaan pyrkineitä salamatkustajia.

Merivartiokoiran Cena löytämä 918 kilogramman huume-kätkö on tähän mennessä suurin merivartiokoiran paljastama kätkö. Kätkö löytyi Espanjassa vuonna 2019, kun Cena oli rajatarkastustilanteessa merkannut erään pakettiauton useasta eri kohdasta. Auto otettiin tarkempaan tarkastukseen ja huomattiin, että ajoneuvon rakenteet oli kauttaaltaan vuorattu huume-paketeilla. Ajoneuvon lattiaan, kattoon, sivuun ja konetilaan oli rakennettu kätkötiloja, joihin huume-paketit oli piilotettu. Salakuljetusyrityksen ja sen laajuuden paljastuessa Espanjan poliisi purki koko ajoneuvon osiin. ■

Cospas-Sarsat-satelliittihälytysjärjestelmän kautta Turun meripelastuskeskus vastaanottaa tiedot hälytyksistä Suomen alueelta ja välittää ne oikeille viranomaisille.

Meripelastuskeskus Turun kansainvälinen toiminta on päivittäistä

Meripelastuskeskuksen monet toiminnot perustuvat merenkulun ja meripelastuksen kansainvälisiin sopimuksiin.

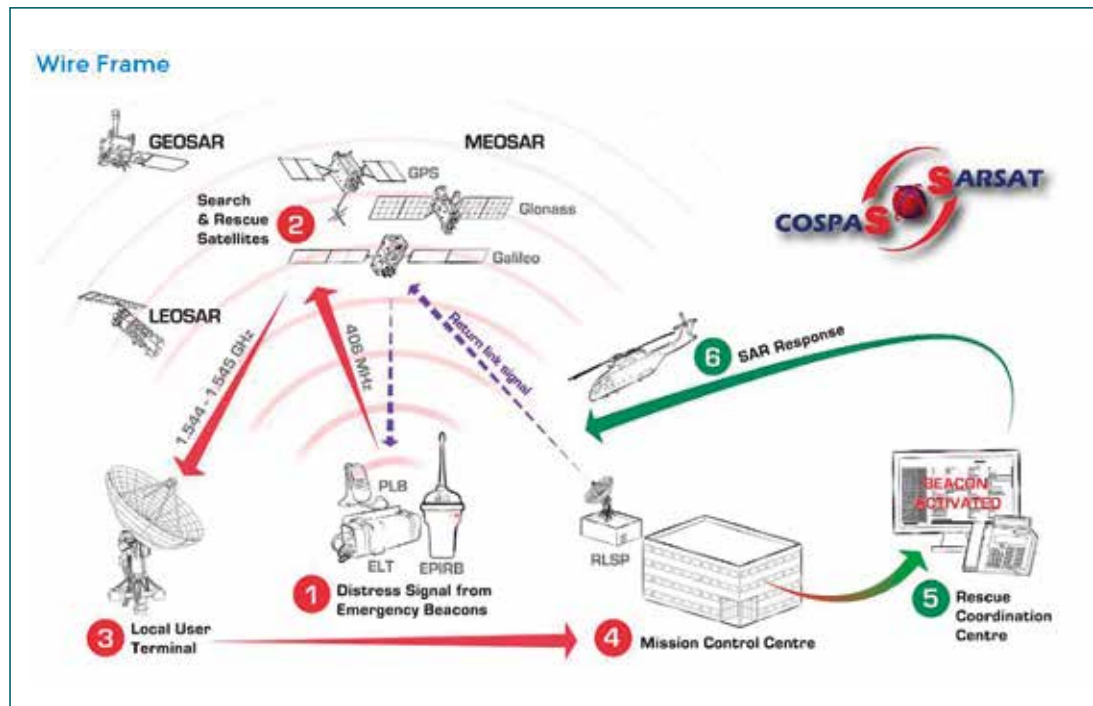
TEKSTI Anssi Somppi KUVAT Länsi-Suomen merivartiosto

Sopimuksia koordinoivat kansainväliset järjestöt, kuten Kansainvälinen merenkulkujärjestö IMO. Kahden- tai monenvälisiä sopimuksia on myös solmittu naapurivaltioiden ja Itämeren alueen valtioiden kanssa.

Hampurin SAR-sopimuksen (International Convention on Maritime Search and Rescue) mukaan jokaisessa valtiossa tulee olla kansallinen yhteispiste SPOC (Search and Rescue Point of Contact), joka sijaitsee meripelastus-

keskuksessa MRCC (Maritime Rescue Co-ordination centre). Yhteispisteen toiminta liittyy Cospas-Sarsat-satelliittihälytysjärjestelmään, joka on kansainvälinen satelliittien toimintaan perustuva etsintä- ja pelastusjärjestelmä. Järjestelmä koostuu satelliiteista, maa-aseamista, valvontakeskuksista ja hätälähetimistä. Järjestelmässä vastaanotetut hätähälytykset jaetaan automaattisesti paikannuksen perusteella asianomaisen maan nimettyyn yhteispisteeseen.

Cospas-Sarsat-järjestelmä koostuu hätälähettimistä, satelliiteista, maa-asemista ja valvontakeskuksista.

Järjestelmän satelliittien kautta Turun meripelastuskeskus vastaanottaa tiedot hälytyksistä Suomen alueelta ja välittää ne oikeille viranomaisille. Suomalaisen hädässä olijoiden tiedot välitetään heidän sijaintinsa perusteella oikeaan valtioon. Meriradioliikenne varmentetaan merialueen valtioiden kesken ja näin voidaan todeta, kenen vastuualueella hädässä olija on.

Hätälähettimien tyypit

Cospas-Sarsat-valvontakeskus eli MCC sijaitsee Suomen osalta Norjan Bodössä. RCC (Rescue Co-ordination Centre) tarkoittaa pelastustoimien koordinoitikeskusta, joka merellisissä tapauksissa on MRCC eli meripelastuskeskus.

Hälytykset voivat tulla aluksilta merellä, lentokoneilta tai retkeilijöiltä. Hälytyksen lähettävien hätälähettimien tyypit vaihtelevat käyttötarkoituksen mukaan. Hätälähetimiä ovat merenkulun hätälähetin EPIRB (Emergency Position Indicating Radio Beacon), ilmailun hätälähetin ELT (Emergency Locator Transmitter) ja retkeilijöiden käyttämä henkilökohtainen hätälähetin PLB (Personal Locator Beacon). Lisäksi turvallisuusuhkia varten on merenkulun turvallisuusuhkihätälähetin SSAS (Ship Security Alert System).

Alusten hälytyksissä Suomen alueella vastuuviranomainen on alueen meripelastuskeskus tai järviolueella paikallinen pelastuslai-

tos. Jos suomalaisten alusten hälytykset tulevat ulkomailta, välitetään alusta koskevat tiedot vastuualueen yhteyspisteelle ja suomalaisen aluksen varustamolle, jotta pelastustehtävät saadaan suoritettua tehokkaasti.

Ilmailun osalta hälytyksissä tehdään yhteistyötä Helsingin lentopelastuskeskuksen kanssa, joka on vastuullinen viranomainen, kunnes ilma-aluksen todetaan pudonneen mereen, jolloin vastuuviranomaiseksi tulee Rajavartiolaitos.

Retkeilijöiden henkilökohtaisissa hälytyksissä Suomen alueella vastuuviranomainen on alueen meripelastuskeskus tai mantereella paikallinen pelastuslaitos. Hälytyksen tullessa ulkomailta välitetään suomalaisen hädässä olijan tiedot sekä omaisten yhteystiedot paikalliselle yhteyspisteelle. Tarvittaessa toimitaan linkkinä omaisten ja ulkomaisen pelastushenkilöstön välillä.

Huomaamattomat turvallisuusuhhälytykset riskialueilla

Suomalaisen laivojen turvallisuusuhhälytykset toimivat myös Cospas-Sarsat-satelliittien kautta sekä Inmarsat-satelliittien kautta. Järjestelmän avulla alus pystyy tekemään merirosvois- ja terrorismitapauksissa huomaamattoman hälytyksen. Nämä hälytykset suomalaisilta aluksilta otetaan vastaan Meripelastuskeskus Turussa. Vastuuviranomainen näissä tapauksissa Suomessa on Poliisi, joka on yhteydessä aluksen sijaintimaan Poliisiin omia

kanaviaan käyttäen. Suomalaiset alukset, jotka liikkuvat riskialueilla, ovat tavanomaisesti yhteydessä jo saapuessaan alueelle varmistuen yhteydenpidon sujuvuuden meripelastuskeskukseen.

Kansainväliseen toimintaan kuuluu suomalaisten alusten, niin kauppalaivaston kuin huviveneiden, ja niiden miehistöjen avustaminen maailman merillä. Avustaminen voi olla esimerkiksi lääkärikonsultaatioiden välittämistä kotimaisella kielellä tai laivapteekin lääkkeiden käytön neuvontaa. Lääkärin suositellessa tai aluksen päällikön halutessa potilaan evakuoitua alukselta meripelastuskeskus varmistaa tarvittaessa paikallisen yhteyspisteen kautta, että se toteutetaan halutulla tavalla.

Meripelastuskeskus ylläpitää valtakunnallisten resurssien seuranta ja naapurivaltioiden yhteyspisteiden kanssa vaihdetaan tietoa niiden muutoksista. Pelastustapauksissa voidaan käyttää nopeinta yksikköä valtion rajoista riippumatta.

Länsi-Suomen merivartioston johtokeskuksella on ympäristövahingon torjunnan tiimoilta yhteydet alan viranomaisiin Itämeren alueella ja Euroopan merenkulun turvallisuusviraston puitteissa Euroopan valtioihin. ■

Kirjoittaja Anssi Somppi toimii meripelastusjohtajana Länsi-Suomen merivartiostossa.

Lex paciferat – santarmistoyhteistyön mahdollisuuksia

Useissa Euroopan maissa asevoimien ja poliisin rinnalla toimii santarmistoviranomainen.

TEKSTI Ilja Iljin KUVAT Emil Pyykkö ja Pexels

Tällaisia kunnianarvoisia instituutioita ovat esimerkiksi Ranskan Gendarmerie Nationale, Alankomaiden Koninklijke Marechaussee, Espanjan Guardia Civil ja Italian Arma dei Carabinieri.

Santarmistot ovat sotilaallisesti järjestettyjä ja siviilipoliisia raskaammin varusteltuja lainvalvontaviranomaisia, jotka osallistuvat maanpuolustukseen asevoimien rinnalla tai osana, torjuvat rikollisuutta sekä pitävät yllä

järjestystä ja turvallisuutta – usein erityisesti harvaan asutuilla seuduilla.

Lisäksi santarmistojen tehtäviin voi kansallisista erityispiirteistä riippuen kuulua kriittisen infran suojelua, joukkojenhallintaa tai moninaisia muita turvallisuus- ja turvaamistehtäviä, myös rajaturvallisuutta ja rannikkovartiostotoimintoja. Kotoisan kuuloinen konsepti suomalaiselle rajavartijalle siis.

Ranskan Gendarmerie Nationalen joukkoa Saint-Tropezin santarmistomuseon edustalla.

Liittymäpinta Natoon?

Nato ei rajaturvallisuutta käsitteenä omakseen tunnista eikä rajajoukkoja joukkotyyppinä. Rajaturvallisuusorganisaation on siten haastavaa löytää itselleen vastinparia itsenäiseen yhteistoimintaan puolustusliittomme puitteissa.

Rannikkovartiostoja liittouman toiminnassa toki muutamia mukana hyörii, mutta se lienee viiteryhmänä turhan kapea vastaamaan kaikkiin tarpeisiimme. Santarmistotyyppiset joukot (Gendarmerie Type Forces, GTF) sen sijaan ovat käsitteenä Natolle tuttu ja sellaisten joukkojen yhteistoiminnalle ovat puitteetkin valmiina. Italian Vicenzassa sijaitsee Vakauttavan poliisitoiminnan osaamiskeskus (Stability Policing CoE), jonka puitteissa Nato-maiden santarmistot järjestävät toimialan koulutuksia, seminaareja ja harjoituksia, kehittävät standardeja, yhteentoimivuutta ja parhaita käytänteitä sekä tuottavat tutkimusta.

Olisikohan Rajavartiolaitoksella tuollaiseen annettavaa tai sieltä jotain saatavaa? Luultavasti vähintään verkostoitumista verrokkien kanssa ja ehkä mielekäs, itsenäinen liittymäpinta Natoon.

Saatava lisäarvo punnittava

Osaamiskeskuksen kanssa samalla, kenraaliluutnantti Antonio Chinotton mukaan nimetyllä kasarmilla Vicenzan keskustassa maajaansa pitää myös Euroopan santarmistojoukon (European Gendarmerie Force, EUROGENDFOR tai EGF) pysyvä esikunta. Tämä santarmistojoukko ei kuulu sen enempää Naton kuin Euroopan unioninakaan rakenteisiin, vaan on ketteryyden turvaamiseksi perustettu erillisellä

hallitustenvälisellä Velsenin sopimuksella vuonna 2007.

Jäsenorganisaatiot ovat muutamien poikkeuksin samat kuin Naton osaamiskeskuksen toimintaan osallistuvat. Jäseneksi voivat mainitun sopimuksen perusteella hakea sellaiset EU-maat, joilla on ”sotilaallisen statuksen omaava poliisivoima” (art. 42). Jos tuohon kriteeriin sopivaa organisaatiota ei jäsenvaltion kansallisessa viranomaisrakenteessa ole, kelpaa kumppaniksi EU-jäsenvaltio tai hakijamaa, jonka sotilaallisella joukolla on jossain määrin poliisikykyjä (art. 44).

EUROGENDFOR on seitsentoistavuotisen historiansa aikana tuottanut santarmistopalveluita parissa tusinassa operaatiossa Naton, EU:n ja YK:n lippujen alla. Tälläkin hetkellä esimerkiksi Ukrainassa, Georgiassa, Moldovassa, Kosovossa ja eri puolilla Afrikkaa.

Olisiko tämä meille sopiva yhteistoimintafoorumi? Sijaintisynergian vuoksi molemmat edellä mainitut hoituisivat vähimmillään yhdellä kaksoishatulla. Sinänsä kevyehkö panostus pääsystä eurooppalaisen santarmiston saleihin, päättäviin pöytiin ja osaksi perhettä. Saatava lisäarvo on toki huolella punnittava.

Santarmisto – mekö?

On identiteettikysymys, ollaanko tässä rajavartioviranomaisen ja rannikkovartioston lisäksi ainakin jossain määrin vielä santarmistokin. Tunnusmerkit kyllä pitkälti täyttyvät ja uuden luokan ei tarvitse millään tapaa poissulkea edellisiä. Kuten eurooppalaisia ja ennen kaikkea maailman muissa kolkissa toimivia santar-

mistoja tarkastellessa käy selväksi, on santarmistotalossa katto korkealla ja seinät leveällä. Monenlaisia viranomaisia mahtuu mukaan. Hyvin solahtavat santarmistoviranomaisen tehtäväkenttään sotilaallisen maanpuolustuksen ja ”jäykemmän YJT:n” rinnalle rajaturvallisuus ja merellinen turvallisuus.

Santarmisto on tunnettu ja merkittävä eurooppalainen instituutio, johon kytkeytymisestä ei välttämättä ainakaan haittaa ole. Sotilaallinen liittoutumisemme saa sisältöään ja merkitystään liittolaisten välisestä yhteistyöstä. Jos ei rajaturvallisuuskärki Natossa vedä, niin ehkä santarmistokärki sitten. ■

Kirjoittaja, komentaja Ilja Iljin toimii Länsi-Suomen merivartioston apulaiskomentajana.

Kansainvälinen yhteistyö Frontexin virkamiesten kanssa on jo tuttua Rajavartiolaitokselle.

Esteaita-alueelta on poistettu puustoa tähän mennessä jo noin 100 kilometrin matkalta.

Itärajalalla rakennetaan

Rajavartiolaitos rakentaa Venäjän vastaisella rajalle yhteensä 200 kilometriä esteaitaa vuoden 2026 loppuun mennessä.

TEKSTI Erkki Matilainen KUVAT Raja

Fyysinen esteaita on välttämätön välineellistetyin tai laajan laittoman maahantulon tilanteessa. Esteaita myös vähentää Suomen riippuvuutta Venäjän rajavalvonnan tuesta.

Suomi varautuu laajamittaiseen maahantuloon ja vaikuttamiseen, jollaista muun muassa Itä-Euroopan maat ja Suomi niiden mukana ovat viime vuosina kohdanneet. Esteaita tukee merkittäväällä tavalla häiriötilanteiden hallintaa itärajalalla ja lisää Rajavartiolaitoksen suorituskykyä niin normaalioloissa kuin häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa.

Esteaita rakennetaan riskiarvion perusteella tärkeimmille kohdealueille valtakunnan rajalinjan tuntumaan. Ensiksi esteaitaa rakennetaan rajanylityspaikkojen alueille ja niiden sivustoille. Seuraavassa vaiheessa rakennetaan aitauiden rajan ylittävien tai rajan läheisten teiden suunnille. Noin puolet esteaidasta valmistuu vuoden 2025 aikana ja pääosa vuoden 2026 kesään mennessä.

Esteaitakokonaisuus koostuu aidasta, teknisestä valvontajärjestelmästä sekä esteaita- ja yhdysteistä. Pilottikohteet Imatralla ja Sallassa valmistuivat vuonna 2023. Hanke etenee aikataulussaan ja 380 miljoonan euron budjetissaan.

Maanomistajakuulemisia ja laajamittaista rakentamista

Kevät 2024 oli kiireistä aikaa hankeorganisaatiolle. Maanomistajakuulemisten ruuhka alkoi kevätkuukausina ja prosessi jatkuu edelleen. Ensimmäiset maanomistajia informoitiin tulevasta rakentamisesta, sen jälkeen heille lähetettiin lausuntopyynnöt suunnitelmien ja lopuksi kaikille valmisteltiin rakentamispäätökset.

Pilottitietokokemusten sekä syksyn 2023 maahantulokriisin johtopäätösten perusteella esteaidan sijainnin ja rakenteellisten yksityiskohtien suunnitelmat tarkistettiin. Samalla urakkarakenne ja -aikataulu uudistettiin kustannustehokkaammiksi kokonaisuuksiksi. Nämä

perusteet päivitettiin urakoiden kilpailutusaineistoihin.

Hankkeen loppurahoitus aikaistui kevään 2024 lisätalousarviossa, mikä on mahdollistanut myöhempienkin urakoiden ja hankintojen aikaistamisen sekä tiukassa aikataulussa pysymisen. Hankeorganisaatiota on vahvistettu kasvavan työmäärän ja aikataulun hallitsemiseksi. Tällä hetkellä organisaatiota työllistävät sekä laajamittainen rakentaminen ja edelleen käynnissä olevat maanomistajakuulemiset että viimeisten rakennusurakoiden ja aitamateriaaliosuuksien suunnittelut ja kilpailutukset.

Esteaita-alueelta on poistettu puustoa tähän mennessä noin 100 kilometrin matkalta ja työ jatkuu. Rakentaminen on käynnissä 13 kohdealueella Virolahdella, Lappeenrannassa, Imatralla, Parikkalassa, Tohmajärvellä, Kuhmossa ja Kuusamossa.

Lähes tuhannesta maanomistajasta ja -haltijasta on pääosa jo kuultu hyvässä yhteisymmär-

Esteaita rakennetaan riskiarvion perusteella tärkeimmille kohdealueille valtakunnan rajalinjan tuntumaan.

Esteaita on yksi uusi, pysyvä lisäelementti rajavartiointin toteuttamisessa ja operatiivisessa toiminnassa.

Hanke etenee aikataulussaan ja 380 miljoonan budjetissaan.

ryksessä. Rajavartiolaitys ei lunasta esteaidan kohdalla olevia maa-alueita omistukseensa, vaan saa käyttöoikeuden esteaita-alueeseen rakentamispäätöksellään ja rajavartiolain nojalla. Maanomistajille aiheutuvasta haitasta ja vahingosta maksetaan rakentamisen jälkeen käyvän hinnan mukainen kertakorvaus.

Sisäministeriön asettaman lakihankkeen tarkoituksena on siirtää korvausten määrittäminen Rajavartiolaitokselta Maanmittauslaitoksen tehtäväksi. Tavoitteena on hyödyntää valtakunnan paras osaaminen ja kokemus maanomistajakorvauksissa.

Maanomistajajoukkoon kuuluu pääasiassa yksityisiä maanomistajia, kaupunkeja ja kuntia, vesiosakaskuntia, metsäyhtiöitä, Metsähallitus, Väylävirasto ja ELY-keskuksia. Poroaita- sekä kulttuuriperintö- ja muinaismuistoasioissa on kuultu mm. Paliskuntain yhdistystä, paliskuntia, saamelaismuseo Siidaa, Saamelaiskäräjä ja Museovirastoa.

Merkittävä työllistävä vaikutus ja hyödyt elinkeinoelämälle

Hankkeessa on tehty ympäristökartoituksia kymmenissä kohteissa. Suojeltaviin luontoarvoihin liittyvää vuoropuhelua ja luvitusta on tehty säännöllisesti ELY-keskusten ja aluehallintovirastojen kanssa. Urakka-alueilla varmistetaan, että urakoitsijat työntekijöineen tietävät suojeltavat kohteet sekä tuntevat rajoitukset ja velvoitteet niiden suhteen.

Hankkeessa on tehty kymmeniä sähkö- ja tietoliikenneliittymien sekä varavoima- ja tekniikkakonttien tilauksia. Aitamateriaali- ja ponttonielementtivalmistajien sekä rakennusurakoitsijoiden hankintasopimukset on pääosin kilpailutettu. Tässä tehtävässä keskeisenä toimijana on ollut hankkeen projektinjohtokonsultti Intecon Oy. Tähän mennessä rakennusurakkakokonaisuuksien pääurakoitsijoiksi ovat valikoituneet Destia, Oteran ja GRK. Sen lisäksi, että aita parantaa rajaturvallisuutta, on

maanomistajilla mahdollisuus käyttää paranevia tieyhteyksiä elinkeinon harjoittamiseen. Lisäksi maanomistajat saattavat hyötyä heidän tonttiensa tuntumaan rakennettavista sähkö- ja tietoliikenneyhteyksistä.

Hankkeen työllistävä vaikutus on merkittävä – meneillään olevilla rakennustyömailla työntekijöitä ja kalustoa on kymmenittäin. Urakoitsijoiden ja aliurakoitsijoiden työntekijöiden turvallisuus selvityksiä on käsitelty noin 750 kappaletta. ■

Kirjoittaja Erkki Matilainen toimii hankkeen päällikkönä Itärajan esteaita -hankkeessa.

Lue lisää: raja.fi/itarajan-esteaita

Vuoden 2024 virkahuumekoirien SM-kisojen voittajakolmikko: Rikosseuraamuslaitoksen Ismo Pakarinen ja Notta, Puolustusvoimien Timo Hintikka ja Tarmo sekä Rajavartiolaitoksen Niklas Klemola ja Riiva.

Virkahuumekoirien SM-kisat

Rajavartiolaitos vastasi vuosittaisten virkahuumekoirien SM-kisojen järjestelyistä Vaasassa.

TEKSTI Erika Pietilä KUVAT Johannes Vehmaa

Viisi mustaa labradorinnoutajaa ma-
kaa nurmikolla rivissä katse tiiviisti
eteenpäin. Koiranohjaajat kävelevät
hitaasti pois koiriensa näköpiiristä, mutta
yksikään koira ei liikahta. Meneillään on
SM-kisojen ensimmäinen rasti, jossa arvioi-
daan koirien tottelevaisuutta. Ensimmäiseksi
tehtäväksi paikallaanolo voi olla koirille haas-
tava, kun koirat ovat täynnä energiaa ja val-
miina toimintaan.

Kolmpäiväisten kisojen aikana koirat
ohjaajineen etsivät huumeätköjä vaihtele-

vissa toimintaympäristöissä: ätköjä etsittiin
ajoneuvoista, matkalaukuista kauppa-
kuksessa, asunnoista, varastosta ja laivan
kannelta.

Kätköjen etsintää aidoissa ympäristöissä

Monipuoliset rastit tarjosivat eri taustoista
tuleville koirakoille mahdollisuuden toimia
autenttisissa työympäristöissä, joista niillä
oli kokemusta. Vaikka koiranohjaajat tiesivät
rastien teemoista etukäteen, tuli kilpailussa

vastaan myös yllätyksiä: piha-alueen etsinnän
rasti suoritettiin nimittäin merivartiostolle tyy-
pillisessä työympäristössä eli laivassa.

Erilaisten rastien ympäristöissä oli omat
haasteensa. Laivalla etsinnässä haasteena olivat
muun muassa laivan liukkaat pinnat ja jyrkät
rappuset. Oman haasteensa ulkoilmassa toi
myös tuuli, joka saattoi vaikeuttaa vainun
saamista. Matkalaukuetsinnässä haasteena
oli etenkin kauppa-kuksuksen hälinä ja yleisö,
jotka saattoivat harhauttaa koiran huomion
tehtävästä.

Rajakoira Riiva laivarastilla.

Lola jaksoi työskennellä rasteilla ahkerasti kiitettävästä 9 vuoden iästään huolimatta. Virkahuumekoirien keskimääräinen virkaura kestää yleensä noin 10 vuotta.

Rasteilla ei arvostella pelkästään sitä, kuinka paljon koira löytää huumeatköjä, vaan myös esimerkiksi sitä, kuinka koira kykenee suoriutumaan tehtävästä häiriintymättä muista ympäristön tekijöistä. Lisäksi arvostellaan muun muassa etsintätekniikkaa ja koiran ilmaisutekniikkaa.

Yhteistyö avain onnistumiseen

Rasteilla onnistuminen vaatii saumatonta yhteistyötä koiran ja ohjaajan välillä. Työskentelyn aikana ohjaaja tulkitsee tarkasti koiransa eleitä ja ilmaisua. Merkatessaan kätkön koira jähmettyy paikoilleen tuijottaen kätkön sijaintia. Epävarmassa ilmaisussa koira voi esimerkiksi vilkuilla vähän väliä ohjaajaansa. Koiranohjaaja tulkitsee näitä eleitä ja ilmaisee tuomareille, että koira on löytänyt kätkön ja osoittaa kätkön paikan. Yhteistyötä vaatii myös etsintäpaikalla liikkuminen. Koiranohjaajat nostavat koiransa nuuskimaan tarkemmin paikoista, joihin ne eivät itse ylety.

Yleisimmin virheet johtuvat koiranohjaajasta. Ohjaaja saattaa esimerkiksi jättää rastilla huomiotta jonkin paikan, johon koira ei itse huomaa mennä tai mistä se ei ylety nuuskimaan tarkemmin. Toisaalta koiran liiallinen ohjaaminen rastilla voi haitata suoritusta, jos ylimääräistä aikaa kuluu kätkön etsimiseen väärästä paikasta.

Puolustusvoimien koirakko Suomen mestariksi 2024

Kisojen voittajaksi kruunattiin Puolustusvoimien **Timo Hintikka** ja **Tarmo**-koira. Voitta-

jakoirakko suoriutui tasaisen hyvin koko kilpailun ajan. Kolmevuotias **Tarmo** löysi myös eniten huumeatköjä rasteilla.

Kilpailu hopeasta oli hyvin tiukkaa, mutta lopulta kakkossijan veivät Rikosseuraamuslaitoksen **Ismo Pakarinen** ja **Notta**. Koirakon vahvuutena oli etenkin **Notta**-koiran itsenäinen työote. Rajavartiolaitoksen **Niklas Klemola** ja **Riiva** Kaakkois-Suomen rajavartiostosta sijoittuivat kisassa kolmanneksi. **Klemolan** ja **Riivan** suorituksissa korostui rauhallinen ja tarkka työskentely. Rikosseuraamuslaitoksen **Heidi Vänskä** ja **Kira** jäivät niukasti nelossijalle oltuaan johdossa vielä toisen kilpailupäivän jälkeen. Koko kärkinelikko erottui joukosta myös tasaisen hyvällä suorituksellaan.

Joukkueiden välisessä kisassa Rajavartiolaitos sijoittui toiseksi. Ensimmäisen sijan joukkuekisassa vei Rikosseuraamuslaitos ja kolmannen sijan sai Puolustusvoimat.

Suomen mestaruudesta kilpaili 11 koiraa ohjaajineen, kaksi kustakin virkakunnasta sekä hallitseva Suomen mestari. Rajavartiolaitoksen lisäksi mukana kilpailemassa olivat **Tulli**, **Poliisi**, **Rikosseuraamuslaitos** ja **Puolustusvoimat**.

Rajavartiolaitoksesta mukana kisoissa olivat tänä vuonna **Klemolan** ja **Riivan** lisäksi Kaakkois-Suomen rajavartiostosta **Aki Kuoppala** ja **Lola** sekä vuoden 2023 virkahuumekoirien Suomen mestari **Timo Nieminen** ja **Cunto** Länsi-Suomen merivartiostosta.

Vasta-alkajat kärjessä

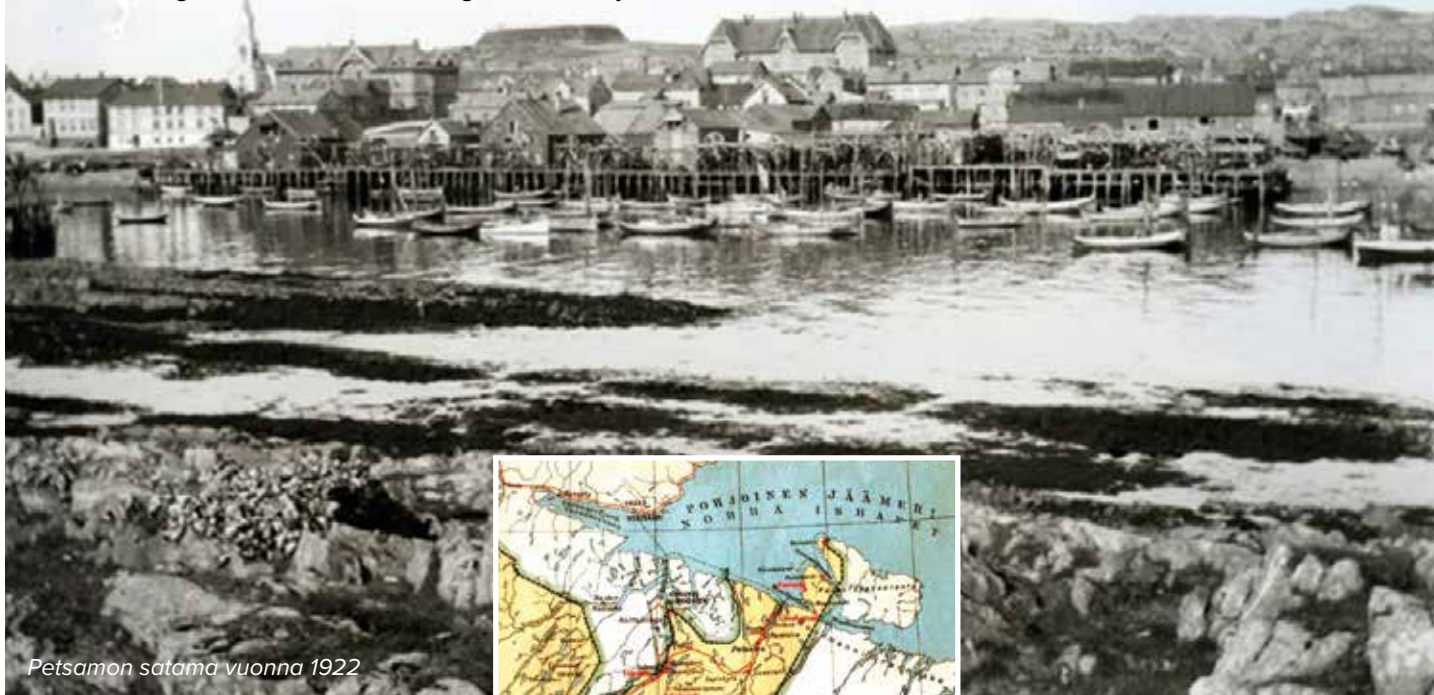
Tänä vuonna kisojen kärjessä nähtiin vasta-alkajia, sillä sekä voittajakoirakko **Hintikka** ja **Tarmo** että **Klemola** ja **Riiva** kilpailivat SM-kisoissa ensimmäistä kertaa. **Niklas Klemola** kertookin, että kisat menivät paremmin kuin hän osasi odottaa. **Klemola** koki, että varastoetsinnän rasti oli heidän vahvin osa-alueensa kilpailussa. Tällä rastilla he nappasivatkin toisen sijan. Toiseksi he sijoittuivat myös piha-alueen etsinnän rastilla.

Kilpailemisen lisäksi tapahtuma tarjosi ohjaajille mahdollisuuden vaihtaa keskenään kokemuksiaan ja vinkkejään koirien kanssa työskentelystä. Kilpailujen johtajana toimi merivartiomestari **Rasmus Vikström** Länsi-Suomen merivartiostosta. **Vikströmin** mielestä kilpailut sujuivat suunnitellusti ja ilman isompia ongelmia. Kilpailurastit olivat riittävän haastavia ja rastien kätköjen paikat sijoitettuna niin, että kaikki kätköt olivat löydettävissä, mutta silti sen verran haastavissa paikoissa, että selkeitä eroja tuli kilpailussa. Lopuksi voidaan todeta, että tekniikan kehityksestä huolimatta koiran hajuaiesti on yhä korvaamaton viranomaistyössä. ■

Petsamon retket osana heimosotia

Kirkkoniemen hautausmaalla Norjan Finnmarkissa on kahden Petsamon retkellä kuolleen soturin muistomerkki.

TEKSTI Inga Nieminen KUVAT Inga Nieminen ja Kaarlo Paavo Nederström

Petsamon satama vuonna 1922

Suomen itsenäistymistä seuranneena keväällä vuonna 1918 Inarin Virtsaniemestä lähti 170 hengen puolisolitaallinen retkikunta valloittamaan Suomelle aiemmin luvattua Petsamoa. Vapaaehtoisista koostuneen joukon vahvuudessa ja tavoitteessa oli huomattava epäsuhta, eikä aatteen palo riittänyt korvaamaan vähäistä sotilaallista kokemusta. Osallistujia olivat muun muassa taiteilija **Eero Nelimarkka** ja trapetsitaiteilija **Elvira Bono**. Jälkimmäinen oli joukosta niitä harvoja, joilla oli entuudestaan ampumiskokemusta.

Ympärysvallat eivät katsoneet Suomen pyrkimyksiä hyvällä, koska pelättiin, että suomalaisten vanavedessä Petsamosta muodostuu saksalaisten tukikohta. Norjalaiset rajavartijat seurasivat suomalaisten etenemistä kohti Petsamoa Paatsjoen vastarannalta, ja tieto suomalaisten aikeista saavutti Lontoon jo ennen kuin suomalaiset olivat Petsamossa.

Liinahamarin satamaa vartioivan brittiläisen HMS Cochranen merisotilaat olivat vastassa Petsamon valloittajia, jotka vastustajan ylivoi-

Petsamo, Suomi-neidon oikea käsivarsi, kuului Suomelle vuosina 1920–1944. (Maanmittaushallituksen karttajulkaisut)

man todettuaan joutuivat palaamaan Suomeen kuukauden kestäneeltä retkeltä ilman toivottua lopputulosta.

Heimokansat haluttiin irti Venäjältä

Petsamon retket liittyivät vuosina 1918–1922 käytyihin heimosotiin, joiden taustalla oli en-

simmäisen maailmansodan aikaan Euroopassa levinyt aate kansojen itsemääräämisoikeudesta. Itsenäistynyt Suomi nähtiin esimerkkinä.

Niin kutsutut heimokansat haluttiin irti Venäjältä tai vähintäänkin vahvaan autonomiseen asemaan. Ajatus Petsamon valtaamisesta oli vielä vanhempi, sillä tsaari **Aleksanteri II** oli jo vuonna 1864 luvannut Petsamon Suomelle.

Ajatus sai uutta pontta Tornion kautta Saksasta saapuneen jääkärijoukon mielissä. Petsamon valtaamisen lisäksi oli tarkoitus tuhota vuoden 1918 sodan tieltä itään vetäytyneiden punaisten tukikohdat. Petsamossa houkuttivat myös alueen luonnonvarat ja Petsamonvuonon jäätön satama.

Kaksi valloitusretkeä

Ensimmäisen retken hyökkäyssuunnitelman laati keväällä 1918 jääkärimajuri **K. M. Wallenius**. Sen hyväksymiseen liittyi ehto retken toteuttamisesta samanaikaisesti muiden Karjalaan suuntautuneiden valtauspyrkimysten kanssa. Ylipäällikkö **Mannerheim** antoi hy-

väksyntänsä pyydetyille asehankinnoille. Kun Wallenius itse määrättiin hyökkäämään Kuolajärven suunnalla, Petsamon retkeä johtamaan päätyi kaksi siviiliä.

Toinen yritys Petsamon valloittamiseksi tehtiin vuonna 1920, tällä kertaa Walleniuksen johdolla. Kyseessä oli muista heimosotaretkestä poikkeava retki, sillä aloitteen sen järjestämiseksi teki ulkoasiainministeriö ja retkikunta oli osa vakinaista armeijaa.

Ensimmäinen retkikunta ei ollut paikallisten suosiossa, eikä toisellakaan retkikunnalla ollut paikallisten kannatusta sen enempää Suomen puolella kuin rajan takana. Edellisen retkikunnan maksamatta jääneet vetoporosten pakko-otot olivat Suomen puolella tuoreessa muistissa, ja Wallenius houkutteli kuljetuksia hoitamaan vanhan tuttunsa **Aleksi ”Mosku” Hihnavaraan**.

Walleniuksen retkikunta eteni Petsamoon saakka ja miehitti Petsamonvuonon kylät helmikuun alkupuolella. Alueelle alkoi saapua punaisten neuvostojoukkojen kannattajia Murmanskista ja Wallenius pyysi Suomesta lisäjoukkoja. Retkikunta sai Suomen puolelta ristiriitaisia käskyjä ja luvattuja vahvistuksia saatiin odottaa.

Retkikunnan tilanne tukalaksi

Petsamonvuono oli huonosti puolustettavissa ja ainoa perääntymistie helposti katkaistavissa. Retkikunnan kannalta epäedulliseksi muuttuneen tilanteen vuoksi Wallenius päätti vetää joukkonsa Petsamonvuonon rannalta muonaja ammusvarastona toimineelle Salmijärvelle, noin 30 kilometriä Kirkkoniemen eteläpuolelle.

Walleniuksen joukot luopuivat Petsamosta 22. maaliskuuta 1920. Samana päivänä neuvostojoukkoja nousi maihin lähialueella. Retkikunnan tilanne oli tukala. Kotimaahan ei ollut palaamista ilman ulkoministeriön lupaa ja Petsamon suunnalla oli vastassa lukumäärältään ylivoimainen vihollinen, joka tiesi suomalaisjoukkojen sijainnin ja vahvuuden.

Kello kolmelta seuraavana yönä alkoi neuvostovenäläisten hyökkäys Salmijärvelle kahdesta suunnasta. Illan ja yön aikana saadut havainnot vihollisesta oli virheellisesti tulkittu tavanomaiseksi partioinniksi. Puolustus murtui sekavaan tilanteeseen ja pakokauhuun.

Osa suomalaisista pakeni Norjaan, ja retkikunta vetäytyi tappioiden välttämiseksi Suomen puolelle. Viimeiset hajanaiset ryhmät saapuivat kolme päivää taistelun jälkeen Virtaniemeen – paikkaan, mistä ensimmäinen retkikunta pari vuotta aikaisemmin oli lähtenyt matkaan.

Petsamo Suomelle Tarton rauhassa 1920

Ajatuksena oli vielä palata Petsamoon, mutta lähestyvien Tarton rauhanneuvottelujen takia ope-roiminen Neuvosto-Venäjän puolella kiellettiin.

Heimosotien merkittävimpänä tuloksena oli Viron itsenäisyys, muilta osin lopputulos oli laiha. Retkillä kaatui ja haavoittui satoja suomalaisia. Petsamo liitettiin Suomeen Tarton rauhassa 1920.

Petsamon retkikunnan jäsenistä kaksi kaatui Salmijärven taistelussa ja kaksi haavoittunutta kuljetettiin Kirkkoniemen sairaalaan, jossa he menehtyivät myöhemmin. Näille kahdelle Kirkkoniemessä kuolleelle, kersantti **Kamutalle** ja jääkäri **Koskiselle**, pystytettiin muistomerkki Kirkkoniemen hautausmaalle.

Kirkkoniemeä pommitettiin toisen maailmansodan aikana

Toisen maailmansodan aikana Kirkkoniemen sijainti lähellä rautamalmiesiintymiä ja Murmanskia sekä ympäri vuoden jäätömänä pysyvän sataman äärellä sai aikaan suurta alueeseen kohdistuvaa mielenkiintoa.

Talvisodan jälkeen välirauhan aikana Petsamon Liinahamarin sataman ja Jäämerentien kautta hoidettiin koko Suomen elintarvikehuolto. Petsamo luovutettiin takaisin Neuvostoliitolle Moskovan välirauhassa vuonna 1944. Myös Viron ensimmäinen itsenäisyys jäi vain parin vuosikymmenen mittaiseksi.

Kirkkoniemeä pommitettiin sota-aikana kaikkiaan 328 kertaa ja Kirkkoniemen hautausmaa sai pommituksista osansa. Saksan armeija suunnitelti tien rakentamista kirkkomaan läpi, mistä syystä vainajia siirrettiin tulevan rakennushankkeen tieltä uudelle hautausmaalle. Sota ehti kuitenkin päättyä ennen tiesuunnitelman etene-mistä toteutusvaiheeseen.

Muistomerkissä on teksti:

*Isän maa pystytti tämän pojilleen
Kersantti Kustaa Juho Kamutta
Jääkäri Niilo Koskinen*

*† Salmijärven taistelussa
I/IV – 1920*

*Etelä-Varangin
Norja-Suomi-seuran
puheenjohtaja Anna
Lankinen ja Finnmarkin
alueen poliisipäällikkö
Ellen Katrine Hætta.*

Yksi pommituksissa tuhoutuneista hauta-muistomerkeistä oli kahden Salmijärven taistelussa vuonna 1920 haavoittuneen ja Kirkkoniemen sairaalassa kuolleen suomalaissotilaan muistomerkki.

Uusi muistomerkki

Vuonna 1961 muistomerkki päätettiin rakentaa uudelleen Kirkkoniemen poliisiviranomaisten ja suomalaisten toimesta. Uusi graniittilaatta sijoitettiin tietävästi muistomerkkin alkuperäiselle paikalle. Paljastustilaisuuteen osallistui Suomen puolelta Lapin läänin poliisitarkastajan ja Inarin piiriniemismiehen lisäksi toista Petsamon retkeä johtanut kenraalimajuri K. M. Wallenius, joka piti julkistamistilaisuudessa puheen.

Kirkkoniemen vanha hautausmaa on keskeisestä sijainnistaan huolimatta jäänyt pois käytöstä. Heinää kasvavalla kirkkomaalla on näkyvissä enää muutamia hautakiviä. Kookas muistomerkki on helppo löytää, mikäli sen olemassaolon tietää ja sitä osaa etsiä.

Kirkkoniemessä kuolleiden Petsamon retken sotureiden muistomerkkin nykyisestä kunnosta ja luettavuudesta on kiittäminen sekä Neidenin kirkkoyhdistystä että Finnmarkin alueen poliisipäällikköä **Ellen Katrine Hættaa**, joka kuuli muistomerkistä kollegaltaan ja kiinnostui kivistä sekä tarinasta sen takana.

Hætta ja kirkkoyhdistys ovat vuorollaan raivanneet muistomerkkin ympärillä kasvavaa pensaikkoa. Hætta on kirkkovaltuuston luvalla myös puhdistanut kiven ja vahvistanut muistomerkkiin kaiverretun tekstin taas luettavaksi maalaamalla kirjaimet mustalla maalilla. Norja-Suomi-seura on muutamien vuosien ajan vienyt muistomerkille kynttilän Suomen itsenäisyyspäivänä. ■

”Ei kommentoitavaa”

Tänä vuonna tulee kuluneeksi 40 vuotta siitä, kun Inarijärveen syöksyi neuvostoliittolainen ohjus. Tapaus kiinnosti mediaa suuresti, mutta tiedottamisen vähäisyys turhautti.

TEKSTI Hanna Lehto KUVA Jorma Kontiainen (CC BY-ND 2.0)

Rajamme Vartijat -lehti raportoi Suomen alueelle 28.12.1984 harhautuneesta neuvostoliittolaisesta ohjuksesta numerossa 2/1985 artikkelissa *Suuretsinnät pimeässä ja pakkasessa*.

Vetävästä otsikosta huolimatta itse tapahtumat käsiteltiin hyvin lyhyesti ja keskityttiin sen sijaan kertomaan lukijoille usean sivun verran siitä, mikä on risteilyohjus. Käsite, jonka vuodenvaihteen ajan uutisointi oli tuonut kansalaisten tietoon.

Niukka, viisirivinen tiedote

Vaikka Rajamme Vartijat -lehti käsitteli aihetta lyhyesti, mediahuomio oli muuten suurta. Ina-

rijärven ohjus nousi myös kansainväliseksi uutisaiheeksi, elettiinhan tuolloin vielä kylmän sodan aikaa ja tapahtuma sai monia tulkintoja suurvaltojen välisen kilpailun kehyksessä.

Spekulointi levisi ja osaltaan sitä ruokki vähäinen tiedotus. Etsintöjen alkuvaiheessa Rajavartiolaitykseltä annettiin ”julkiselle sanelle niukka, viisirivinen tiedote”. Kun lukee ajan uutisointia, tulee selväksi, että media kaipasi enemmän tietoa: ”Kommentteja ei tippunut, eikä kenenkään puheille päässyt. Ei siis ihme, että toimittajat olivat vihoissaan.”

Ohjuksen etsintä oli Lapin rajavartioston vastuulla ja myös tutkinnasta tiedottaminen

oli keskitetty Rajavartiolaitykselle. Tiedottamisen linjana oli odottaa tutkimustuloksia ennen kuin aihetta kommentoitaisiin. Vähäistä tiedottamista perusteli esimerkiksi silloinen sisäasiainministeri **Kaisa Raatikainen**, joka korosti, ettei asioista voi kertoa ennen kuin niistä tiedetään. Myös Rajavartiolaityksen silloinen päällikkö, kenraaliluutnantti **Ilmari Kirjavainen** totesi samaa: ”Rajavartiolaityks ei voi aina kertoa kaikkea. Tietyt tilanteet edellyttävät niukkaa tiedottamista tai jopa kokonaan siitä pidättäytymistä.” Kirjavainen kuitenkin totesi, että tiedottamisessa voi tapahtua myös laiminlyöntejä eikä nopeus aina tyydytä tiedotusvälineitä.

Kenraaliluutnantti Kirjavainen: Rajavartiola- laitos ei voi kertoa kaikkea

HELSINKI (STT) Rajavartiolaite ei voi päällikkönsä kenraaliluutnantti Ilmari Kirjavaisen mukaan aina tiedottaa kaikista tiedossaan olevista asioista. Tietty tilanteet edellyttävät tiukasti tosiasioihin pitäytymistä ja niukkaa tiedottamista tai jopa kokonaan tiedottamisesta pidättäytymistä.

Rajavartiolaiteksen 66. vuosipäivänä torstaina Kajaanssa puhunut Kirjavainen myönsi, että rajavartiolaiteksen tiedottamisessa saatuaa sattuua erehdyksiä ja laiminlyöntejä. Myöskään tiedottamisen nopeus ei aina ole tyydyttävä tiedotusvälineinä.

Kirjavainen toivoo kuitenkin ymmärtämystä, sillä maan turvallisuuteen liittyviä tehtäviä hoitaessaan rajavartiolaite joutuu väistämättä tekemisiin sellaisten asioiden kanssa, joista ei aina voi kertoa kaikkea. Rajavartiolaite ei voi julkistaa asioita ennen kuin tarkat tutkimukset ovat osoittaneet, mitä on todella tapahtunut, Kirjavainen sanoi.

Rajavartiolaite uusii parhaillaan kalustoaan, ja esimerkiksi laivakalusto- ja helikopterihankinnat ovat nyt suurempia kuin pitkään aikaan. Kirjavainen pitää välttämättömänä, että rajavartiolaite saa uusia rannikkovartiolaivoja käytöstä poistuvan Koskelo-luokan tilalle.

LK 22.3-85

Rajamme Vartijat 2/1985 numeron ennustus siitä, että ”nyt tapahtuma on jo sijoitettu oikeaan mittakaavaan ja kaiketi myös mapi-tettu” ei aivan pitänyt paikkaansa, sillä vielä vuosikymmeniä myöhemmin tapaus kiinnostaa. Esimerkiksi helmikuussa 2024 julkaistiin suomalainen elokuva ”Ohjus”, joka sijoittuu vuoden 1984 joulukuuhun ohjuskriisin tunnelmiin.

Kommentti

Tästä tapahtumasta on aikaa lähes 40 vuotta. Kun mietitään aikajanaa viestinnän ja tiedottamisen näkökulmasta, ero nykypäivään on huima. Viestintä ja siihen kuuluva proaktiivinen tai jopa reaaliaikainen tiedottaminen nopeasti ja laajalla jakelulla eri kanavia käyttäen on tätä päivää. Arviolta noin 20 vuotta Inarin ohjuksen jälkeen ei viestintä ollut monessa-kaan julkishallinnon organisaatiossa kärkipäässä toimenpiteiden listassa, kun tapahtui jotakin isoa ja laajalti kansalaisia koskettavaa.

– Omalta osaltani työssäni on erityisesti vaikuttanut Kaakkois-Aasian tsunami joulukuussa 2004, joka aiheutti katastrofin myös Suomen viranomaisten tiedonsaannissa ja tiedonvälityksessä. Tuosta tapahtumasta käynnistyi kriisiviestinnän kehittäminen toden teolla,

kertoo Rajavartiolaiteksen viestintäpäällikkö Päivi Kaasinen.

– Olihan myös Estonian uppoaminen syyskuussa 1994 ollut melkoinen koettelemus myös meille viranomaisille, vaikka tiedonvälityksen keinot ja kriisiviestinnän organisointi olivat tuolloin vielä enemmän lapsenkengissä, ei ollut kännyköitä eikä sosiaalisen median

TOIMITTAJAT VIHOISSAAN

IVALO (Juha Peltoperä) – Varsin monenlaiset kysymykset ja kommentit viuhkivat ilmassa perjantai-iltana Ivalossa ohjusvälikohtauksen tiimoilta. Mahdollisesta risteilyohjuksesta ei ollut löytynyt jälkeäkään ja utelias joukko palasi kylmän kou-rista tunturista tyhjin käsin.

Tyhjät tuntuivat olevan kädet myös selkkausta tutkivilla raja-
viranomaisilla, kommentteja ei nimittäin tippunut eikä kenenkään puheille päässyt. Ei siis ihme, että ulkomaiset toimittajat olivat vihoissaan.

Norjan radion toimittaja Jan-Erik Kaplon Vesisaaresta tun-
tui perjantaina illan suussa ole-
van hyvin äreissään suomalais-

ten tiedottamistyylillä. No comment -linja ei häntä tyydyttänyt.

”Tänne olisi pitänyt jo alusta asti pistää pystyyn joku keskus, joka olisi hoitanut tiedottami-
sen. Esimerkiksi eilen istuin koko päivän tukkoisten puhelini-
lojen ääressä soittelemassa vuoro-
roin Helsinkiin ja vuoroin Rovaniemelle, vailla mitään tulosta. Tutkijat istuvat puhelinten ta-
voittamattomissa jossain sisäl-
lä”, puuskul Jan-Erik.

Ja huonohan asioita on kom-
mentoida, sillä ei tippunut tie-
toa suomalaisillekaan tiedonvä-
littäjille. Arvallut ja epäilyt vain
lihoivat lihomistaan ihmisten
keskuudessa. Ja toistamiseen
oletetun ohjuksen jätteet ovat
löytyneet – huhujen mukaan.

tyiskoneella tietysti, sillä pie-
nemältä suomalaiselta lento-
yhtiöltä vuokratulla.

Miten sähkön käy

Vaikka ohjusjupakka on ahuk-
si kuitattu Ivalossa pelkällä
naurulla, on vitsin alta löytynyt
pikku hiljaa vakavampiakin sä-
vyjä. Kylällä on puheissa kuulu-
nut muun muassa kysymys, mi-
tenkähän sen sähkön nyt käy?
Mutta suhteethan ovat kunnos-
sa, vaikka ulkoministeriö Mos-
kovasta kyseleelekin mitä meillä
on tapahtunut.

Etsinnät siirtyneet

Oletetun ohjuksen jäännösten
etsinnät ovat siirtyneet pohjois-

Jenkkityölin uutisvälitystä

Mutta katseltavaa täällä toki
on. Oma luku sinänsä on ame-
rikkalaisen ABC-televisioyhtiön
kuvausryhmä, joka on saatu ko-
koon seuraamaan arktisessa,
pohjoisessa Suomessa tapahtu-
neen ohjuselkkauksen selvitte-
lyä. Paikalla on tähtireportteri
Don Kladrup, joka haastatteli
paikallisia asukkaita sekä muun
muassa Ivalon hotellin johtajaa.

Ilmaankin ryhmä yritti heli-
kopterilla, joka lensi tyhjänä Ro-
vaniemelle kuvausryhmää odot-
tamaan. Kuka puhuikaan lento-
kone- ja helikopteripulasta.
Mutta huono sää esti kuitenkin
Aapis-yhtiön kuvaustoimet.

ABC-TV ei tyytynyt suoma-
laisten välittämien kuvien tapah-

semmas Sevettijärven suun-
taan. Tällainen tieto on Ivalossa
liikkunut perjantai-päivänä,
mutta kukaan ei tuota ole viral-
isesti vahvistanut. Täällä on pu-
huttu myös kahdesta mahdolli-
sista tuhoutumispaikasta Raja-
päästä ja Rajavaarasta. Toisten
tietojen mukaan etsinnät ovat
käynnissä pohjoisessa Raja-
päässä, kun taas Rajavaara on
huomattavasti etelämpänä. Ra-
javaara olisi ohjuksen kuvitellun
lento-
radan suorana jatkeena.
Molemmat alueet ovat aivan lä-
hellä rajaa ja niinpä ne ovat kiel-
lettyjä. Sinne ei lasketa muita
kuin viralliset etsijät-uteliaat
pysykööt loitommalla.

Tunnelma Ivalossa oli perjan-
tai-iltana hieman artyynyt, mut-
ta odotteleva. Jokohan huomene-
nä joku sanoo jotain.

valtavaa kanavamäärää.

– Mutta opiksi on otettu ja varautuminen on aktiivista, ja toivottavasti myös elintärkeät viestinnän varautumisen tarvitsemat valmiudet ja resurssit turvataan, vaikka taloudellinen niukkuus ja säästäminen helposti kohdistuvat viestintään ja tiedottamiseen panostamiseen, Kaasinen summaa. ■

Lapin rajavartioston komentaja Jarkko Alén piti puheen Kemiyltiön vanhan pääkonttorin kentällä pidetyssä muistojuhlassa.

Lapin Sotilassoittokunta esitti Lapin rajavartioston marssin osana marssisikermää.

Karihaaran taistelusta 80 vuotta

TEKSTI Tuija Paakki KUVAT Mikko Jyrkäs

Lapin rajavartioston perinnejoukko-osasto Luton Miehet taisteli Lapin sodan alettua Kemin Karihaarassa. Tehtävänä oli suojata kaupungin tärkeät teollisuuslaitokset. Taistelu ja tappiot olivat raskaat, mutta Päämajan käsky täytettiin.

Lokakuun 7. päivänä 2024 Kemin Karihaarassa muistettiin Petsamon erillisosastoa (Er.Os.P) eli niin kutsuttuja Luton Miehiä ja heidän käymäänsä Karihaaran taistelua 80 vuotta sitten Lapin sodan alettua.

Er.Os.P siirrettiin Kemiin aselevon 4.9.1944 jälkeen. Päämajan käskyn mukaan osaston tehtävänä oli suojata Kemin tärkeät teollisuuslaitokset.

Karihaaran, Pajusaaren ja Veitsiluodon miehittäneen Er.Os.P:n hyökkäys alkoi 7.10. klo 12 Karihaaran sillanpääasemista. Suorastaan raivokkaaksi kehittynyt taistelu päättyi seuraavana aamuna, jolloin noin 200 saksalaista antautui valtava kuormasto mukanaan.

Koska saksalaiset olivat pystyneet keskittämään tuliylivoimansa, Luton Miehet kärsivät raskaat menetykset: 59 kaatunutta, 8 kadonnutta ja 110 haavoittunutta, joista noin 80 evakuoitiin iltayöstä proomuissa Røyttään.

Mutta Päämajan käsky oli täytetty, teollisuuslaitokset säästyivät.

Karihaaran taistelun 80-vuotismuistojuhlassa Kemiyltiön vanhan pääkonttorin kentällä laskettiin seppele taistelussa kaatuneitten Luton Miesten muistotaulun luona. Seppeleen laskivat Kemin reserviupseerit ja Metsä Group.

Tilaisuudessa kuultiin Lapin rajavartioston komentajan, eversti Jarkko Alénin juhlapuhe ja Lapin Sotilassoittokunnan esittämät Marsalkan hopeatorvet, Sillanpään marssi ja marssisikermä.

Tilaisuuden järjestivät Luton Miesten perinnetoimikunta, Lapin rajavartiosto, Kemin kaupunki, Metsä Group Kemin tehtaat ja Stora Enso. ■

Lapin rajavartioston lippupartio; Alekski Pääkkö (vas.), Mikko Ollila ja Samu Kärh.

Karihaaran taistelun muistotaulussa on 59 kaatuneen Luton Miehen nimi. Taulu on kiinnitetty Karihaarassa sijaitsevan Kemiyltiön vanhan pääkonttorin seinään.

Sata vuotta kainuulaista rajapäällystöhistoriaa

Kainuun rajapäällystön historia ja muistelmat ovat nyt hyvässä tallessa kansien välissä

TEKSTI Tapani Lintula KUVA Raja

Suomessa juhlitaan 100-vuotisjuhlia nyt taajaan. Itsenäistymisen aikaan, 1900-luvun alkuvuosikymmeniin liittyy suomalaisen kansalaisyhteiskunnan kasvun ja kehityksen vaihe, ja lukuisten erilaisten yhdistysten synty ajoittuu tuolle ajalle. Eräs nyt 100-vuotista taivaltaan juhliva yhteisö on vuonna 1924 perustettu Kainuun rajapäällystö ry, alkuperäiseltä nimeltään Kainuun raja-aliupseerikerho.

Sadan vuoden taipaleessa on juhlimisen lisäksi aihetta myös muisteleamiseen. Parhaassa tapauksessa, kuten nyt Kainuun rajapäällystössä, muistelmat kirjataan ylös. Osana juhluvuottaan rajapäällystöyhdistys julkaisi jyrkän 220-sivuisen historiateoksen *Tuulessa, tuiskussa rajan 1924–2024. 100 vuotta Kainuun rajavartioston alipäällystöelämää*. Teoksen ja sen pohjalla olevan historian penkomistyön tekivät evp-rajamiehet **Mikko Juntunen** ja **Petri Seppänen**.

Historiasta kirjoittaminen vienyt mukanaan

Päällystökerhon historiategos ei ollut kaksikon ensimmäinen kirjallinen tuotos historian saralla. Juntunen käsistä on aiemmin valmistunut esimerkiksi historiikki *Kainuun rajavartiosto. Rajalla 1919–2005*.

Niinpä urakan haastavuus, mutta myös tutkimus- ja kirjoitustyön mukaansa tempaavuus

oli kirjoittajien tiedossa jo entuudestaan. Toisin kuin rajavartioston historiikin kohdalla, ei tällä kertaa työhön tarttumista tarvinnut kuitenkaan kahta kertaa miettiä. – Eikä kotiväeltä kysyty tällä kertaa lupaa vapaa-aikaa verottavaan harrastukseen ryhtymisessä, Juntunen lisää pilke silmäkulmassa.

– Hivenen hulluuttakin tällainen homma varmasti myös vaatii, summaavat Juntunen ja Seppänen motivaatiotaan penkoa historiaa ja kirjoittaa menneistä asioista.

Tutkimus- ja kirjoitustyöhön ryhdyttiin vuoden 2022 lopulla ja kaksi vuotta myöhemmin käsissä on oikea kovakantinen teos historiaa, täyttä asiaa, mutta lukijaystävällinen ote pitäen.

Sataan vuoteen mahtuu tapahtumia ja käännteitä

Tovin eläkkeellä olleille evp-miehille historian tutkiminen oli osin vanhan, tosin jo kertaalleen ehkä unohdetunkin asian kertausta, mutta samalla vastaan tuli paljon uuttakin tietoa. Vuosien vieriminen on tuonut myös näköalaa tutkailla ja pohtia asioita uusista näkökulmista.

– Mieleenpainuvimmat hetket historianlehdiltä liittyivät varmasti kerhotoimintaan, joka tarkoittaa käytännössä toimintaa yhdistyksenä kerhoravintolan piirissä. Sieltähän myös ne makoisimmat jutut kirjan sivuille

ovat löytyneet. Johtopäätökset tästä voi sitten jokainen kirjan lukija tehdä itse, Juntunen sanoo nauraen.

Petri Seppänen nostaa esille myös aliupseereiden erittäin vilkkaan urheiluelämän, jota myös kerhon puitteissa aktiivisesti harrastettiin.

– Urheilusta kirjoittaessa oli parasta, että sain kymmenien tuntien ajan haastatella entisiä olympia- ja mm-kävijöitä, joita kerhossamme riittää. Haastatteluista tuli niin paljon aineistoa, että niistä saisi ihan oma kirjansa. Nimenomaan värikkäät ja kiinnostavat henkilöhahmot historiassa olivatkin mieleenpainuvimpia seikkoja, työn suola.

Satavuotiaan kerhon pitkän iän salaisuudeksi historiankirjoittajat nostavat sen jäsenistön, josta on kaikkina aikoina löytynyt monipuolisia osajia eri tehtäviin ja ennen kaikkea halua toimia ja harrastaa yhdessä, myös vapaa-ajalla. Vaikka nykyaikana kaikki yhdistystoiminta joutuu kilpailemaan toimijoista ja heidän ajastaan, kannustaa kaksikko historian ja omien hyvien kokemustensa perusteella ihmisiä toimimaan rajapäällystökerhon kaltaisissa yhteisöissä jatkossakin ja pitämään ne eloisina yhdessä tekemisen paikkoina.

Kirjaa on saatavilla omaksi, sitä voi tiedustella omakustannehintaan Petri Seppäseltä, petri.seppanen@kajaani.net tai 050 4000 969. ■

Sotilasmestari evp Urho Kamunen 90 vuotta

Työura Rajavartiolaitoksen palveluksessa alkoi vuonna 1959.

TEKSTI ja KUVA Merja Niemi-Pynttari

Urho Kamunen syntyi vuonna 1934 Pyhännällä pienviljelijäperheeseen. Määräys asepalvelukseen Ypäjälle hevoshoitokouluun 1954 kuljetti Pohjois-Pohjanmaan nuoren miehen kauas kotiseuduiltaan. Vaimon löytyminen Ypäjältä vaikutti hänen elämäänsä niin, että muutto etelään oli edessä. Maalaispojasta tuli Loimaan nahkatehtaan työläinen. Eräältä tutulta Kamunen sai vinkin, että Rajalla voisi olla tarjolla parempia töitä aliupseerikoulun käyneelle ja urheilua harrastavalle nuorelle miehelle.

Rajavartijan ura alkoi Rajakoulussa Lohjalla 1959. Ensimmäinen palveluspaikka rajajääkärintoimikunnan alueella Virolahdella, Hämeenkylyn vartiolla. Rajaa vartioitiin silloin hiihtäen, pyörällä, kävellen ja veneellä, apuna viisas rajakoira Ripi.

Perheellinen mies sai työsuhdeasunnon rajavartioaseman yläkerrasta, se oli pieni asunto nykyajan mukavuuksin. Alakerrassa asui vartiopäällikön perhe, vartion emäntä ja muutamia poikamiehiä. Palkka oli vaatimaton, mutta toisaalta työ oli monipuolista ja mukavaa. Hämeenkylyn aikana Kamunen palveli jonkin aikaa myös Vaalimaan vartiolla, jossa yhteistyö Tullin ja Poliisin kanssa oli tiivistä. Itäraja oli siihen aikaan melko hiljainen, kontakteja naapurimaan rajavartijoiden kanssa oli toisinaan, esim. jos puita kaatui rajalle tai joku eksyi ylittämään rajan ilman lupaa.

Vartiopäällikön työ oli mieluisin

Urho Kamunen ura eteni ylennyksellä kersantiksi, minkä jälkeen seurasi opiskelua, ensin Kanta-aliupseerikoulussa Lappeenrannassa 1964 ja sitten Lääkintäkoulussa Lahdessa.

Koulutusten jälkeen hän sai siirron Miehikkälän rajakomppanian komentopaikalle Savanjärvelle syksyllä 1965. Paikka oli melko kaukana itse rajasta – ja tehtävät toisenlaisia, koulutus- ja toimistotöitä.

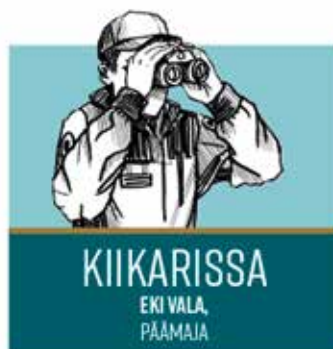

Komentopaikka oli myös kaukana keskustasta, oma vartioitu alueensa keskellä metsää kahden järven rannalla. Kasarmin lisäksi alueella oli upseerikylä (kolme taloa Valkjärven rannalla) ja aliupseerikylä (kuusi paritaloa järven toisella puolella). Alkuun rajavartiostolla oli myös hevonen, joka korvattiin traktorilla 1960-luvulla. Asunnot järven molemmin puolin olivat hyvin vaatimattomia, huonosti eristettyjä ja tilapäiseen käyttöön sodan aikana rakennettuja ilman mitään mukavuuksia. Kuuden vuoden päästä, syksyllä 1971 valmistuivat onneksi uudet hienot rivitalot Valkjärven toiselle rannalle.

Marraskuussa 1973 Kamunen aloitti komppanian vääpelinä ja toukokuussa 1974 hän sai siirron Immolaan toimistoupseeriksi. Perhe ei lasten koulujen vuoksi muuttanut mukana. Isän paluu Savanjärvelle tapahtui kuitenkin jo syksyllä 1974, jolloin Kamunen sai siirron lääkintäupseeriksi. Vuonna 1975 sotilaspasissa on määräys komppanian vääpeliksi. Sotilasmestarikurssin Kamunen kävi 1977.

Viimeinen rajavartioston palveluspaikka Urho Kamusella oli vartiopäällikkönä Villalan vartiolla Ylämaalla vuodesta 1981 alkaen. Vaikka työ rajakomppaniassakin oli ollut mieleistä, hän piti vartiopäällikön työn itsenäisyydestä. Asumisen puolesta tehtävä merkitsi paluuta lähtöpisteeseen: Villalan vartio oli rakennuspiirustuksiltaan sama kuin aikanaan Hämeenkylyn vartio. ■

Kansi kiinni, omaiset on nähneet

– ketkä jäivät kaipaamaan tilapäisiä ylityspaikkoja?

Usko, toivo – ja Parikkalan kansainvälinen rajanylityspaikka. Näin kuului Ekin ekan kolumnin otsikko tässä lehdessä vuonna 2020. Elettiin kuntavaalien alusaikaa, aivan kuten nytkin. Yle oli teettänyt keväällä 2020 kyselyn, jossa se oli kysynyt kaakkoissuomalaisilta kansanedustajilta, pitäisikö Parikkalan tilapäinen rajanylityspaikka avata koronasta huolimatta suunnitelmien mukaisessa aikataulussa (eli kansainvälistää vuonna 2024). Ainoastaan kaksi kansanedustajaa oli tuolloin laittamassa jäitä hattuun suurille suunnitelmille. Ekiähän suunnitelmat naurattivat jo silloin, mutta nyt naurattaa ehkä jo muitakin.

Vaikka EU tuon tuosta huomauttelikin Suomea tilapäisten ylityspaikkojen syrjivästä statuksesta, ei se haitannut (poliittista) menoa. Touhu oli kova ainakin Parikkalan Kolmikannan kansainvälistämisen osalta, ei ehkä niinkään Lieksan Inarin. Mutta nyt molemmat on pistetty kiinni. Suljettu pysyvästi.

Mitähän tuumaavat nyt hanketta eteenpäin puskeneet poliitikot? Vieläköhän jostain löytyy yhä vankkumattomasti Parikkalan kansainväliseen ylityspaikkaan uskovia? Ilmoittautumiset tämän lehden konttoriin, kiitos!

Itärajalla vallitsee nyt aivan toisenlainen meininki. Tutut maisemat ja pienet, piskuiset rajapolut ovat paikka paikoin muuttuneet maansiirtotyömaiksi, kun aitahankkeet jylläävät siellä ja täällä. Tätä ei ehkä Ekikään olisi ihan uskonut vuonna 2020. Mutta uskottava se on, kun omin silmin näkee ja kulkee. Ja välillä mukana kulkee joku ulkomaan kieliä puhuva frontexilainen. Silloin Eki meinaa olla vähän hiljaista poikaa.

Kun maailma muuttuu, on muututtava sen mukana. Vaikeaa on ehkä yksittäisellä, eläkettä odottavalla Ekillä. Onneksi on uusia sankareita tullut vartioasemille, jotka opettavat meille vanhoille koirille uusia temppuja. On taktiikkaa, tekniikkaa, tekoälyä ja parviälyä. Mutta onneksi tallella on vielä maalaisjärki.

Palataan lopuksi vielä otsikon kysymykseen. Maarajalla kiinni olevien kansainvälisten ylityspaikkojen sulkua harmittaa laajaa, kansainvälistä joukkoa. Sen sijaan kyseenalaisella statuksella toimineiden, pienten tilapäisten ylityspaikkojen surevien joukko on huomattavasti pienempi. Lohtua pitää nyt etsiä sisämaasta, sillä tilapäisyys taisi vaihtua iankaikkisuuteen. Inari ja Kolmikanta – levätkää rauhassa!

Muistoa kunnioittaen,

Eki Vala
Päämaja

Det nya Europaparlamentet inledde sitt arbete den 16 juli 2024. Nu är det ett utmärkt läge att utvärdera den gångna lagstiftningsperioden och blicka framåt vad gäller den europeiska gränssäkerheten.

Europeisk gränssäkerhet i en föränderlig säkerhetsmiljö

Hur ser utvecklingen ut för den europeiska gränssäkerheten med tanke på den föränderliga säkerhetsmiljö och den institutionella brytningspunkt vi befinner oss i?

TEXT Jani Järäinen och Jouni Lahtinen

BILDER Gränsbevakningsväsendet, Statsrådets kansli, Alamy Stock Photo och Pixabay

Europeiska kommissionens ordförande Ursula von der Leyen bekantade sig med situationen vid Finlands östgräns i april 2024 under ledning av inrikesminister Mari Rantanen.

Våren 2024 hölls Europaparlamentsval i Europeiska unionens medlemsstater. Inom det europeiska partifältet skedde små förändringar i styrkeförhållandena så att antalet högerledamöter ökade. Inom unionen har man nått en institutionell brytningspunkt som inte bara är viktig på många sätt, utan även ger ett utmärkt tillfälle att utvärdera den gångna lagstiftningsperioden och blicka framåt.

Den kommission som nu lämnar sitt uppdrag inledde sitt arbete 2019. Ur gränssäkerhetens synvinkel var ett av kommissionens viktigaste mål att lämna nya lagstiftningsförslag i stället för de förslag som dragits tillbaka till följd av tidigare misslyckade förhandlingar. Det fanns ett stort politiskt tryck på att nå lösningar, trots att man just före utgången av den föregående lagstiftningsperioden på rekordtid hade slutfört förhandlingarna om förordningen om den europeiska gräns- och kustbevakningen, som fortfarande genomförs.

Kommissionen lade fram flera förslag till förordningar om gränssäkerheten. De viktigaste var screeningförordningen, förslaget till ändring av kodexen om Schengengränserna, förordningarna om förhandsinformation om passagerare (API-förordningarna) och förordningen om användning av artificiell intelligens.

Ändringarna i Schengenkodexen trädde i kraft sommaren 2024

De tidigare förhandlingarna om ändringar av kodexen om Schengengränserna avbröts eftersom lagstiftarna inte kunde nå enighet om hur i synnerhet förfarandena för återinförande av gränskontrollen vid de inre gränserna ska utvecklas. Förhandlingarna ägde rum efter att hundratusentals asylsökande hade rört sig från Grekland, genom Europa och i vissa fall tagit sig ända hit upp i norr. Många medlemsstater hade redan återinfört de inre gränskontrollerna. EU-rådet beslutade också på kommissionens förslag att med stöd av artikel 29 i kodexen återinföra den inre gränskontrollen vid gränsen mot Grekland.

Kommissionen lade fram sitt förslag till förordning om ändring av kodexen om Schengengränserna i december 2021. Förslaget grundade sig på de kvarstående meningsskiljaktigheterna i fråga om återinförandet av den inre gränskontrollen och dess varaktighet, medan både coronapandemin och instrumentaliseringen av migranter, som konkretiserats vid de yttre gränserna, medförde ytterligare utmaningar. Efter långa förhandlingar trädde ändringarna av kodexen om Schengengränserna i kraft sommaren 2024. I och med den nya

gränskodexen kan det vid de yttre gränserna bland annat utfärdas reserestriktioner som är gemensamma för medlemsstaterna. Vad gäller återinförandet av de inre gränskontrollerna utvecklades mekanismer för att säkerställa behovet av och proportionaliteten hos dem samt för att uppdatera den maximala varaktigheten. Det gjordes också preciseringar i det som skrivits om gränsövervakningen och om öppnandet och stängandet av gränsövergångsställen med beaktande av de krav som instrumentaliseringen medförde.

Screeningförordningen tas i bruk sommaren 2026

En ny screeningförordning har trätt i kraft och den kommer att tillämpas i praktiken från och med sommaren 2026. Syftet med förordningen är att harmonisera screeningen av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna och inom området för fri rörlighet. Screeningen omfattar identifiering av tredjelandsmedborgare, registrering av dessa i EURODAC-systemet, en preliminär säkerhetskontroll samt en preliminär hälsokontroll och sårbarhetskontroll. Efter screeningen hänvisas personen antingen direkt till en process för återsändande, ett asylförfarande eller ett gränsförfarande för asylsökande.

I Finland planeras nationella åtgärder i anslutning till screeningen i samarbete

mellan ministeriets avdelningar och förvaltningsområdets ämbetsverk som en del av det nationella genomförandet av EU:s migrations- och asylpakt (den gemensamma screeningförordningen om de yttre gränserna). Arbetet leds av migrationsavdelningen. Screeningen kommer att utgöra en del av myndigheternas normala verksamhetsfält när asylsökande på-

dan Atlanten. I och med de lagändringar som genomfördes 2019 håller EIBM nu på att nå ett mer permanent läge, men inte heller på den punkten är man ännu färdig.

I den gällande förordningen om den europeiska gräns- och kustbevakningen omfattar definitionen av den integrerade gränsförvaltningen tolv strategiska delfaktorer.

Den nya screeningförordningen tas i bruk sommaren 2026.

träffas vid den yttre gränsen, i inlandet eller i samband med sjöräddningsuppdrag. De mer detaljerade arrangemangen och ansvarsområdena fastställs i samband med beredningen.

Den nationella EIBM-strategin har uppdaterats

Den europeiska integrerade gränsförvaltningen (EIBM) har genomgått förändringar ända sedan början. På ett globalt plan har förändringarna i omvärlden lett till att det för närvarande ligger ett politiskt fokus på starka yttre gränser både i Europa och på andra si-

Modellen för tillträdeskontroll, som består av fyra delar, är fortfarande ett centralt element i den integrerade gränsförvaltningen. Tiden kommer att utvisa om det finns behov av att omdefiniera EIBM när trycket på att utveckla den europeiska gräns- och kustbevakningen ökar.

Genomförandet av den europeiska integrerade gränsförvaltningen i medlemsstaterna är nära förknippat med strategin för att utveckla den. Efter att Frontex uppdaterat sin tekniska och operativa strategi för åren 2023–2027 uppdaterades Finlands nationella

Den föregående kommissionen införde flera ändringar i förordningar om gränssäkerheten.

EIBM-strategi för åren 2024–2027. Strategin beskriver kortfattat den övergripande gränssäkerheten i Finland och dess centrala utvecklingsmål. Strategin ändrar inte myndigheternas uppgifter och medför inga nya kostnader. Den nationella EIBM-arbetsgruppen följer och utvärderar varje år strategin och dess genomförandefaser.

Framtiden

Kommissionens nya ordförande har uttryckt sin politiska vilja i sitt tal i Europaparlamentet och i sina uppdragsbrev till kommissionärskandidaterna. Än så länge är det osäkert till vilken typ av lagstiftningsförslag och politiska förslag den politiska viljan exakt kommer att omvandlas.

Vad vet vi alltså? Migrationsfrågor som ger upphov till politiska motsättningar kommer att stå kvar på EU:s agenda även i fortsättningen, samtidigt som hanteringen av migrationen får en allt starkare politisk koppling till säkerheten vid de yttre gränserna och till åtgärderna i tredjeländer. Frågorna påverkas framför allt av verksamheten hos den europeiska gräns- och kustbevakningen, inklusive Frontex, och Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och deras utveckling, samt genom att stödja tredjeländer i deras åtgärder. Båda byrå-

ernas verksamhet ska stärkas ytterligare.

En förstärkning av Frontex stående styrka planeras genom att öka det antal som planerats fram till 2027 från 10 000 till hela 30 000 gränsbevakare. Detta är uppenbarligen ett politiskt högrävanande mål och kommer säkert att utmana de medlemsstater som redan i början hade reservationer mot en styrka på 10 000. Man strävar efter att i allt högre grad påverka säkerheten vid de yttre gränserna och hanteringen av migrationen också utanför EU:s gränser. Medlemsstaterna och kommissionen har därför återuppväckt de välbekanta diskussionerna om återvändandehubbar i tredjeländer för att ytterligare cementera hanteringen av migrationen till dess yttre dimension och till tredjeländerna.

Vi förväntar oss naturligtvis att den nya kommissionen fattar effektiva politiska beslut som bygger på forskningsdata och underbyggs av högkvalitativa konsekvensbedömningar och som utgör hörnstenarna i en bra lagstiftning. I och med polariseringen av migrationsdebatten blir lagstiftningsarbetet säkert inte lättare. Det återstår att se i vilken utsträckning förändringarna inom Europaparlamentets politiska fält kommer att påverka detta.

Den europeiska gränssäkerhetens trovärdighet mäts dock i praktiken, det

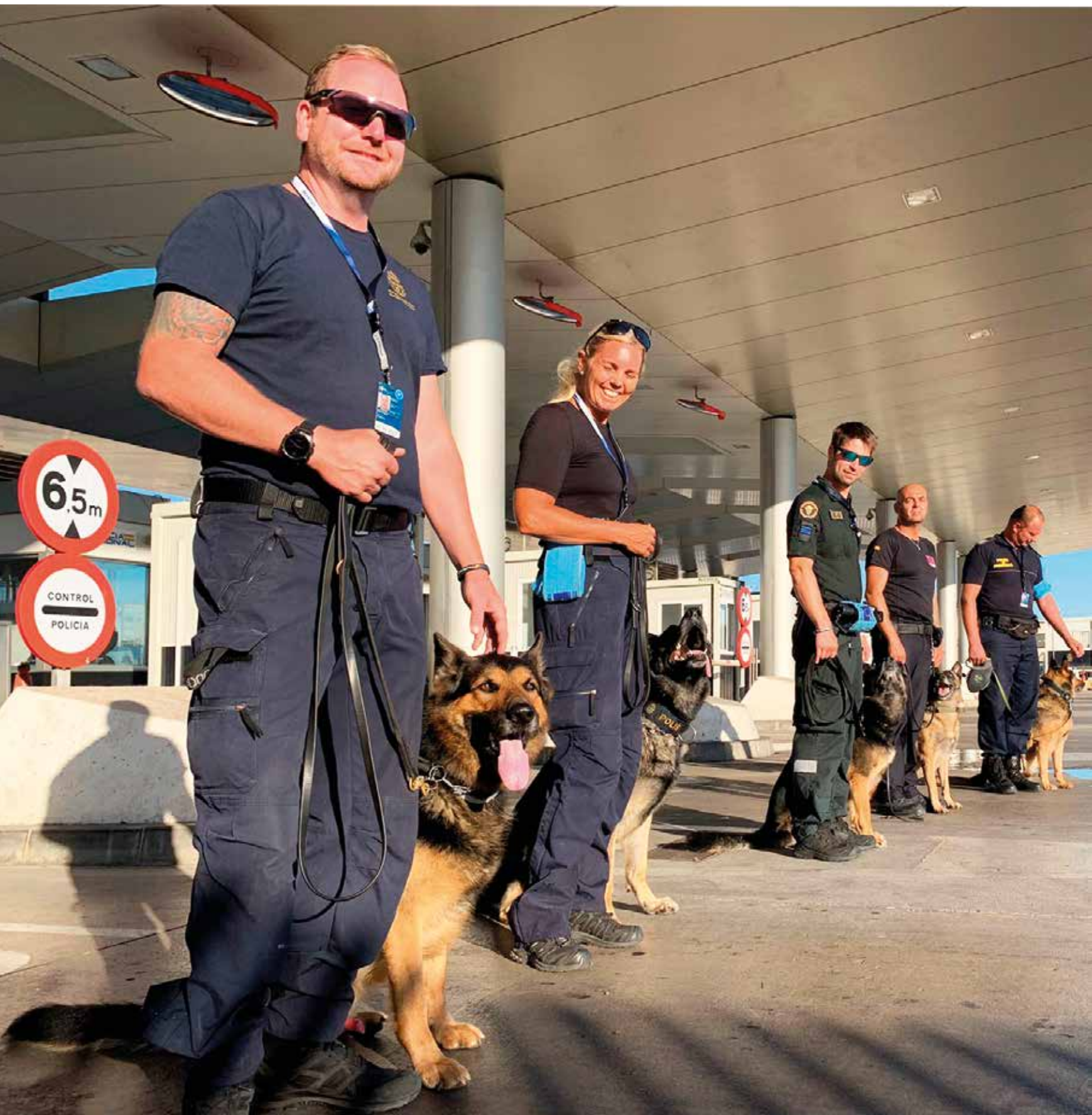
vill säga i hur väl vi kan trygga stabila förhållanden och ordningen vid våra gränser och samtidigt upprätthålla de mest centrala principerna och värderingarna, rättsstaten samt de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna i den gemenskap som är politiskt viktigast för oss, Europeiska unionen. ■

Skribenterna tjänstgör vid enheten för internationellt samarbete vid staben för Gränsbevakningsväsendet. Kommendör Jani Järäinen är enhetschef och major Jouni Lahtinen är gränssäkerhetsexpert med ansvar för EU-ärenden.

Hundverksamheten i Frontex

Utmanande uppgifter sätter sjöbevakningshundarnas ihärdighet och skicklighet på prov.

uppdrag

Gränsbevakningsväsendets hundekipage har under de senaste åren deltagit i flera Frontexuppdrag.

Det hittills största narkotikafyndet avslöjad av en sjöbevakningshund är en last på nästan tusen kilogram i Spanien år 2019.

TEXT och BILDER SBVF

Västra Finlands sjöbevakningssektions (SBVF) hundförare och deras hundar deltar också i internationella uppdrag i samband med utstationeringar för Frontex-insatser. Under insatserna har hundförarna huvudsakligen haft som uppgift att stödja gränskontroller vid internationella gränsövergångsställen i hamnar och vid landgränser.

Efterspaning av personer hör till sjöbevakningshundarnas huvuduppgifter. Dessutom har sjöbevakningshundarna dresserats till att söka narkotika och vapen. Vid internationella gränsövergångsställen använder man tjänstehundar som hjälp vid gränskontroll av fordon. Man kontrollerar i synnerhet tunga fordon. Vid inspektionerna letar hundarna efter olagliga produkter och personer som har gömt sig i fordon.

Eftersom sjöbevakningshundarna är specialiserade på att spana efter personer och leta efter olagliga produkter under krävande omständigheter lämpar de sig utmärkt för gränskontroll av tunga fordon och fartyg.

Stora trafikmängder utgör en utmaning

I Frontexuppdrag vid Europeiska unionens yttre gränser är omständigheterna, särskilt de stora trafikmängderna, utmanande. I

dessa uppdrag ser man hur viktigt det är att sjöbevakningshundarna är ihärdiga och har hög arbetsmotivation.

Under Frontexuppdragen har SBVF:s hundförare fått erfarenheter av hundarbete i gränskontrolluppgifter och mycket nyttig kunskap. Dessutom har SBVF:s hundförare fått nya perspektiv på hunddressyr tack vare samarbetet med hundförare från utlandet. Samarbetet har också gjort det möjligt för hundförarna att nätverka internationellt.

Västra Finlands sjöbevakningssektions sjöbevakningshundar har klarat sig utmärkt i uppgifterna. De har gjort betydande narkotikafynd och har uppdragat fripassagerare som försökt komma till Europa på olaglig väg.

Det hittills största narkotikafyndet som en sjöbevakningshund har lokaliserat är sjöbevakningshunden Cenas fynd på 918 kilogram. Narkotikafyndet gjordes i Spanien år 2019 efter att Cena hade markerat en paketbil på flera ställen i en gränskontrollsituation. Vid en närmare inspektion av bilen märkte man att fordonets konstruktioner var helt och hållet täckta av narkotikaförpackningar. Man hade byggt gömställen för förpackningarna i bilens golv, tak, sidor och motorrum. När smuglingsförsöket och dess omfattning upptäcktes demonterade Spaniens polis hela fordonet. ■

Hittills har trädbeståndet avlägsnats från stängselområden på en sammanlagt cirka 100 kilometer lång sträcka.

Byggarbetet vid östgränsen

Vid gränsen mot Ryssland kommer Gränsbevakningsväsendet att bygga sammanlagt 200 kilometer stängsel före utgången av 2026.

TEXT Erkki Matilainen BILDER Gränsbevakningsväsendet

Fysiska stängsel är nödvändiga i en situation med instrumentaliserad eller omfattande olaglig invandring. Stängslet minskar också Finlands beroende av den ryska gränsövervakningens effektivitet.

Finland förbereder sig på omfattande migration och hybridpåverkan som bland annat länderna i Östeuropa och Finland med dem har fått uppleva under de senaste åren. Stängslet stöder på ett betydande sätt hanteringen av störningssituationer vid östgränsen och ökar Gränsbevakningsväsendets kapacitet såväl under normala förhållanden som vid störningar och i undantagsförhållanden.

Stängslet byggs på basis av en riskbedömning i de viktigaste målområdena i närheten av riksgränsen. Först byggs stängsel på och vid sidan av gränsövergångsställenas områden. I nästa etapp byggs stängsel vid andra vägar som korsar eller ligger nära gränsen. Ungefär hälften av stängslet blir färdigt under

2025 och största delen före sommaren 2026.

Stängselhelheten består av själva stängslet, ett tekniskt övervakningssystem samt stängsel- och förbindelsevägar. Pilotstängslen i Imatra och Salla blev färdiga 2023. Projektet framskrider enligt tidsplanen och budgeten på 380 miljoner euro.

Markägarsamråd och byggande i bred skala

Våren 2024 var en bråd tid för projektorganisationen. Under vårmånaderna hopade sig samråden med markägarna och den processen fortsätter. Först informerades markägarna om det kommande byggandet, därefter fick de en begäran om yttrande med bifogade planer och slutligen bereddes byggbesluten för alla.

Planerna för stängslets läge och konstruktionsdetaljer reviderades hösten 2023 utifrån erfarenheterna av pilotstängslen och slutsatserna från invandringskrisen. Samtidigt omarbetades

strukturen och tidsplanen för entreprenaden till mer kostnadseffektiva helheter. Dessa grunder uppdaterades i upphandlingsmaterialet för entreprenaderna.

Slutfinansieringen av projektet tidigarelades i tilläggsbudgeten våren 2024, vilket har gjort det möjligt att tidigarelägga även senare entreprenader och upphandlingar och att hålla den snäva tidsplanen. Man har stärkt projektorganisationen för att kunna hantera den ökande arbetsmängden och hålla tidsplanen. För närvarande sysselsätts organisationen av både storskaligt byggande och fortsatta markägarsamråd samt planering och konkurrensutsättning av byggentreprenaderna och materialet för de sista avsnitten.

Hittills har trädbeståndet avlägsnats från stängselområden på en sammanlagt cirka 100 kilometer lång sträcka och avverkningsarbetet fortsätter. Byggandet pågår i 13 målområden i Vederlax, Villmanstrand, Imatra, Parikkala, Tohmajärvi, Kuhmo och Kuusamo.

Stängslet byggs på basis av en riskbedömning i de viktigaste målområdena i närheten av riksgränsen.

Stängslet är ett nytt, bestående tillägg i gränsbevakningen och den operativa verksamheten.

Projektet framskrider enligt tidsplanen och budgeten på 380 miljoner euro.

Merparten av de nästan tusen markägarna och markinnehavarna har redan hörts i gott samförstånd. Gränsbevakningsväsendet löser inte in markområden vid stängslet, utan får nyttjanderätt till dem genom sitt byggbeslut och med stöd av gränsbevakningslagen. För olägenhet och skada som orsakas markägarna betalas efter byggandet en engångsersättning till gängse pris.

Inrikesministeriet har inrättat ett lagprojekt för att överföra bestämmandet av ersättningarna från Gränsbevakningsväsendet till Lantmäteriverket. Målet är att utnyttja rikets bästa kunskaper och erfarenhet i fråga om markägarersättningar.

Till markägarskaran hör främst privata markägare, städer och kommuner, vattendelägarlag, skogsbolag, Forststyrelsen, Trafikledsverket och NTM-centralerna. I ärenden som gäller rengärden samt kulturarv och fornminnen har man hört bland annat Renbeteslagsföreningen, renbeteslagen, samemuseet Siida, Sametinget och Museiverket.

Betydande sysselsättande effekt och fördelar för näringslivet

I projektet har man gjort miljökartläggningar av tiotals objekt. När det gäller naturvärden som ska skyddas har man fört en regelbunden dialog med NTM-centralerna och regionförvaltningsverken och beviljat behövliga tillstånd. På entreprenadområdena säkerställs det att entreprenörerna och deras anställda känner till de skyddade objekten och de begränsningar och skyldigheter som gäller för dem.

I projektet har man beställt tiotals el- och dataanslutningar samt reservkrafts- och teknikcontainrar. Upphandlingskontrakten för tillverkare av stängselmaterial och pontonelement samt byggentreprenörer har i huvudsak konkurrensutsatts. En central aktör som haft denna uppgift har varit projektledningskonsulten Intecon Oy. Hittills har Destia, Oteran och GRK valts till huvudentreprenörer för byggentreprenadhelheterna.

Förutom att stängslet förbättrar gränssäkerheten har markägarna möjlighet att använda de förbättrade vägförbindelserna för att utöva näring. Dessutom kan markägarna dra nytta av de el- och dataförbindelser som byggs i närheten av deras tomter.

Projektet har en betydande sysselsättande effekt – på de aktuella byggarbetsplatserna finns det redan tiotals arbetstagare och materiel. Cirka 750 säkerhetsutredningar av entreprenörernas och underentreprenörernas anställda har behandlats. ■

Skribenten Erkki Matilainen är chef för projektet Stängslet vid östgränsen.

Läs mer: <https://raja.fi/sv/ostgransens-hinderstangsel>

Vinnartrion i 2024 års FM-tävlingar i narkotikasök för tjänstehundar: Ismo Pakarinen och Notta från Brottspåföljdsmyndigheten, Timo Hintikka och Tarmo från Försvarsmakten samt Niklas Klemla och Riiva från Gränsbevakningsväsendet.

FM-tävlingar för narkotikahundar

Gränsbevakningsväsendet svarade för att ordna de årliga FM-tävlingarna i narkotikasök för tjänstehundar i Vasa.

TEXT Erika Pietilä BILDER Johannes Vehmaa

Fem svarta labradorer med blicken stadigt fäst framåt ligger i rad på gräsmattan. Hundförarna går långsamt ur hundarnas synhåll, men ingen av hundarna rör sig. Det som pågår är det första momentet i FM-tävlingarna där man bedömer hundarnas lydnad. Platsliggning kan vara en utmaning för hundarna när de är fulla av energi och redo för aktiviteter.

Under de tre dagar långa tävlingarna letade hundarna och deras förare efter narkotikagöm-

mor i varierande miljöer: i fordon, i bagage i ett köpcentrum, i bostäder, i lager och på ett fartygsdäck.

Gömmor i verklighetstroga miljöer

De mångsidiga momenten gav hundekipagen med olika bakgrund möjlighet att arbeta i autentiska miljöer som de hade erfarenhet av. Även om hundförarna visste om tävlingsmomenten på förhand, stötte de också på överraskningar: tävlingsmomentet sök på gårdsplan ut-

fördes nämligen i en för sjöbevakningen typisk arbetsmiljö, det vill säga ombord på ett fartyg.

Miljöerna för de olika momenten bjöd på egna utmaningar. Det som försvårade sökningen ombord var bland annat fartygets hala ytor och branta trappsteg. En utmaning utomhus var också att vinden tidvis gjorde det svårare att få vittring. Utmaningen i momentet sök i bagage var framför allt sorlet och åskådarna i köpcentret, som kunde distrahera hunden från uppgiften.

Gränshunden Riiva söker efter narkotika i en resväska.

Gränshunden Kunto söker efter en narkotikagömma i en bil.

I momenten bedöms inte bara i vilken utsträckning hunden hittar narkotikagömmorna, utan även till exempel hur hunden klarar av att utföra uppgiften utan att störas av andra faktorer i omgivningen. Dessutom bedöms bland annat söktekniken och hundens markeringsteknik.

Samarbete nyckeln till framgång

För att man ska lyckas med tävlingsmomenten krävs ett smidigt samarbete mellan hunden och föraren. Under arbetets gång tolkar föraren noggrant hundens kroppsspråk och markeringar. När hunden markerar en gömma fryser den till och stirrar på gömstället. En osäker markering kan till exempel innebära att hunden kastar sidoblickar på sin förare. Hundföraren tolkar detta kroppsspråk och meddelar domarna att hunden har lokaliserat en gömma och visar var den ligger. Det krävs samarbete också när man rör sig på sökplatsen. Hundförarna lyfter upp sina hundar för att de ska komma åt att nosa närmare på ställen dit de inte själva når.

Misstag beror i allmänhet på hundföraren. Föraren kan till exempel i något moment missa ett ställe dit hunden inte själv förstått att gå eller där den inte kommer åt att nosa närmare. Likaså kan överstyrning av hunden vid ett moment försämra prestationen, om det tar för lång tid att leta efter en gömma på fel ställe.

Försvarmaktens hundekipage finsk mästare 2024

Tävlingen vanns av Försvarmaktens **Timo Hintikka** och hunden **Tarmo**. Det vinnande hundekipaget gjorde en jämn prestation under hela tävlingen. Treåriga Tarmo hittade också flest narkotikagömmor i momenten.

Kampen om silver var mycket jämn, men till slut tog Brottspåföljdsmyndighetens **Ismo Pakarinen** och **Notta** andraplatsen. Ekipagets styrka var i synnerhet hundens Nottas självständiga arbetsgrepp. Gränsbevakningsväsendets **Niklas Klemola** och **Riiva** från Sydöstra Finlands gränsbevakningssektion slutade på tredje plats i tävlingen. I fråga om Klemolas och Riivas prestationer framhölls deras lugna och noggranna arbetssätt. **Heidi Vänskä** och **Kira** från Brottspåföljdsmyndigheten fick nöja sig med en fjärde plats efter att ha legat i ledningen ännu efter den andra tävlingsdagen. De fyra hundekipagen i toppen hade alla jämn goda prestationer.

I tävlingen mellan lagen slutade Gränsbevakningsväsendet på andra plats. Brottspåföljdsmyndigheten tog första plats och Försvarmakten tredje plats i lagtävlingen.

I de finska mästerskapen deltog 11 hundar med förare, två från varje tjänstegren samt den regerande finska mästaren. Utöver Gränsbevakningsväsendet deltog Tullen, Polisen, Brottspåföljdsmyndigheten och Försvarmakten i tävlingen.

Från Gränsbevakningsväsendet deltog i år förutom Klemola och Riiva även **Aki Kuoppala** och **Lola** från Sydöstra Finlands gränsbevakningssektion samt den finska mästaren i FM-tävlingarna för narkotikahundar 2023 **Timo Nieminen** och **Cunto** från Västra Finlands sjöbevakningssektion.

Nyborjare i täten

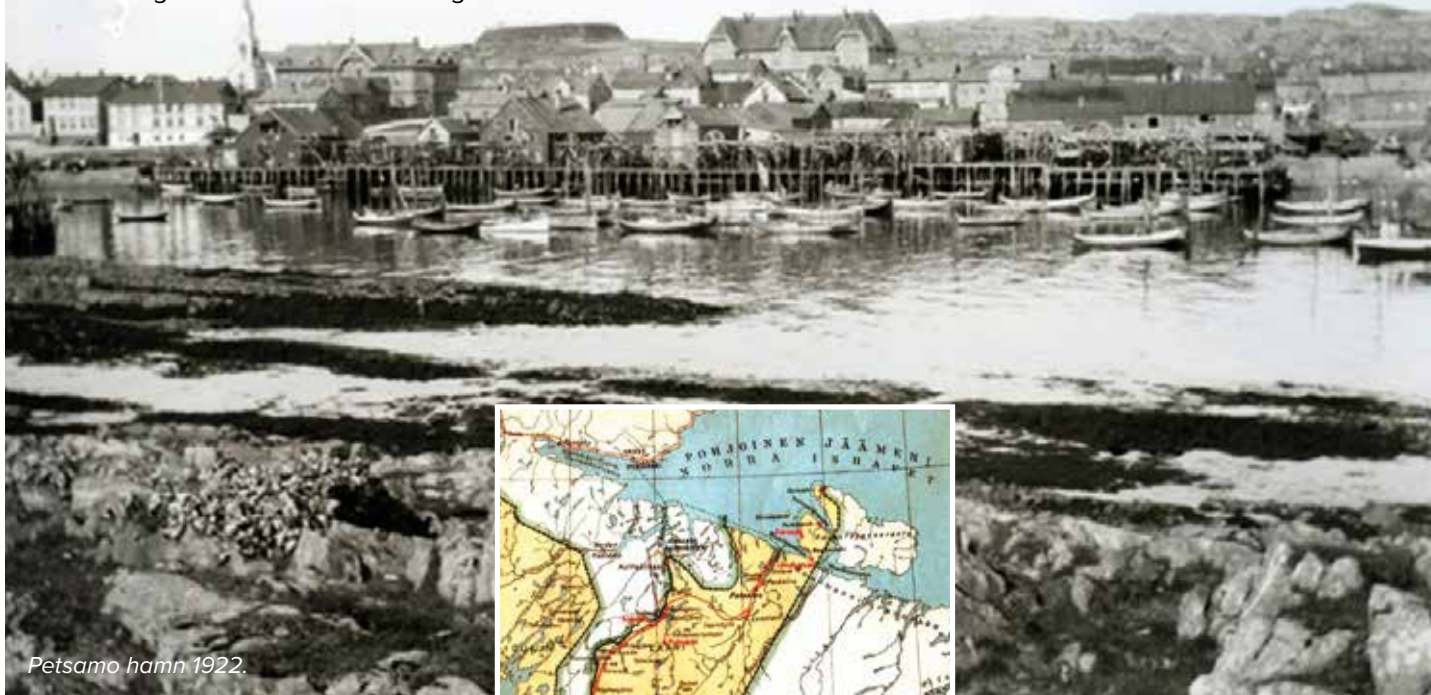
I år fanns det flera nyborjare i täten, eftersom såväl vinnarekipaget Hintikka och Tarmo som Klemola och Riiva deltog i FM-tävlingarna för första gången. Enligt Niklas Klemola gick tävlingarna bättre än förväntat. Klemola upplevde att momentet sök i lager var deras starkaste delområde i tävlingen. I det momentet kammade de hem andraplatsen. Även i momentet sök på gårdsplan placerade de sig på andra plats.

Utöver själva tävlingen gav evenemanget förarna möjlighet att sinsemellan utbyta erfarenheter och tips om arbetet med hundar. Tävlingarna leddes av sjöbevakningsmästare **Rasmus Vikström** från Västra Finlands sjöbevakningssektion. Enligt Vikström löpte tävlingarna som planerat och utan större problem. Tävlingsmomenten var tillräckligt utmanande och gömmorna placerade så att alla kunde lokaliserar, men ändå på så pass utmanande ställen att det ledde till tydliga skillnader i tävlingen. Slutligen kan man konstatera att hundens luktsinne, den tekniska utvecklingen till trots, fortfarande är oersättligt i myndighetsarbetet. ■

Petsamoexpeditionerna som en del av frändefolkskrigen

På Kirkenes begravningsplats i Norges Finnmark finns ett minnesmärke över två krigare som stupade under en Petsamoexpedition.

TEXT Inga Nieminen BILDER Inga Nieminen och Kaarlo Paavo Nederström

Petsamo hamn 1922.

Våren 1918, efter att Finland blivit självständigt, utgick en paramilitär expedition på 170 personer från Virtaniemi i Enare för att erövra Petsamo, som tidigare utlovats Finland. Det rådde en betydande obalans mellan truppstyrkan och ambitionen, och trots att de frivilliga erövrarna brann för sitt uppdrag var det inte tillräckligt för att kompensera för deras ringa militära erfarenhet. I expeditionen deltog bland annat konstnären **Eero Nelimarkka** och trapetskonstnären **Elvira Bono**. Den senare var bland de få som hade tidigare erfarenhet av att skjuta.

Ententen såg inte med blida ögon på Finlands strävanden, eftersom man fruktade att Petsamo i finländarnas kölvatten skulle bli en tysk bas. De norska gränsbevakarna följde finländarnas frammarsch mot Petsamo från Pasvik älvs motsatta strand, och nyheten om finländarnas avsikter nådde London redan innan finländarna befann sig i Petsamo.

Petsamoerövrarna möttes av marinsoldater från brittiska HMS Cochrane, som vaktade

Petsamo, i Finlands högra arm, hörde till Finland under åren 1920–1944. (Lantmäteristyrelsens kartpublikationer)

hamnen i Linhammar. Motsståndaren var överlägsen och medlemmarna i den misslyckade expeditionen var tvungna att återvända till Finland efter en månad i Petsamo.

Frändefolken skulle frigöras från Ryssland

Petsamoexpeditionerna anknöt till frändefolkskrigen 1918–1922, som hade sin grund i den

ideologi om folkens självbestämmanderätt som spred sig i Europa under första världskriget. Det självständiga Finland sågs som ett exempel.

Man ville frigöra de så kallade frändefolkerna från Ryssland eller åtminstone ge dem en stark autonom ställning. Tanken på att erövra Petsamo gick ännu längre tillbaka i tiden, eftersom tsar **Alexander II** redan 1864 hade lovat Petsamo åt Finland.

Tanken återupplivades i en jägartrupp som kom från Tyskland via Torneå. Vid sidan av erövringen av Petsamo var avsikten att förstöra de baser som de röda lämnade efter sig när de drog österut undan kriget. I Petsamo lockade också områdets naturresurser och Petsamofjordens isfria hamn.

Två erövringståg

Den första expeditionens anfallsplan upprättades våren 1918 av jägarmajor **K. M. Wallenius**. Godkännandet var förenat med ett villkor om att expeditionen skulle genomföras samtidigt med andra erövringssträvanden som riktades

mot Karelen. Överbefälhavare **Mannerheim** gav sitt samtycke till de begärda vapenanskaffningarna. Wallenius själv fick order om att anfälla i riktning mot Kuolajärvi, och Petsamoexpeditionen leddes till slut av två civila.

Ett nytt försök att erövra Petsamo gjordes 1920, denna gång under ledning av Wallenius. Det var en expedition som avvek från de andra expeditionerna under frändefolkskrigen, eftersom initiativet togs av utrikesministeriet och expeditionen var en del av kadern.

Den första expeditionen var inte populär bland lokalbefolkningen och inte heller den andra hade lokalbefolkningens stöd, vare sig på den finska sidan eller bakom gränsen. På den finska sidan var den första expeditionens obetalda utskrivningar av dragrenar i färskt minne, och Wallenius lockade sin gamle bekant **Aleksi "Mosku" Hihnaava** till att sköta transporter.

Wallenius expedition avancerade ända till Petsamo och ockuperade byarna vid Petsamofjorden i början av februari. De röda sovjettruppernas anhängare från Murmansk började strömma till området och Wallenius begärde förstärkningar från Finland. Expeditionen fick motstridiga order från den finska sidan och de utlovade förstärkningarna lät vänta på sig.

Expeditionen i en vansklig situation

Petsamofjorden var svår att försvara och den enda reträttvägen lätt att skära av. Eftersom den förändrade situationen gjorde läget ofördelaktigt för expeditionen, beslutade Wallenius dra tillbaka sina trupper från Petsamofjordens strand till Salmijärvi, som fungerade som proviant- och ammunitionslager, cirka 30 kilometer söder om Kirkenes.

Wallenius trupper gav upp Petsamo den 22 mars 1920. Samma dag landsteg sovjetiska trupper i närområdet. Expeditionen hamnade i en vansklig situation. Det fanns ingen återvändo till hemlandet utan utrikesministeriets tillstånd, och nära Petsamo avancerade en numerärt överlägsen fiende som kände till de finländska truppers läge och styrka.

Klockan tre följande natt anföll sovjetrysarna Salmijärvi från två håll. Fiendens rörelser under kvällen och natten hade felaktigt tolkats som sedvanlig patrullering. Försvaret bröts ner i kaos och panik.

En del av finländarna flydde till Norge, och expeditionen retirerade till den finska sidan för att undvika förluster. De sista splittrade grupperna anlände tre dagar efter slaget till Virtaniemi – därifrån den första expeditionen hade startat ett par år tidigare.

Petsamo åt Finland genom fredsfördraget i Tartu 1920

Tanken var att återvända till Petsamo, men på grund av de annalkande fredsförhandlingarna i Tartu förbjöds krigsoperationer i Sovjetryssland.

Det viktigaste resultatet av frändefolkskrigen var Estlands självständighet, i övrigt var utfallet magert. Under expeditionerna stupade och skadades hundratals finländare. Petsamo anslöts till Finland genom fredsfördraget i Tartu 1920.

Två av Petsamoexpeditionens medlemmar stupade i slaget vid Salmijärvi och två sårade transporterades till Kirkenes sjukhus, där de senare avled. För dessa två som avled i Kirkenes, sergent **Kamutta** och jägare **Koskinen**, restes ett minnesmärke på Kirkenes begravningsplats.

Kirkenes bombades under andra världskriget

Under andra världskriget väckte Kirkenes läge nära järnmalmsfyndigheter och Murmansk samt vid den hela året isfria hamnen stort intresse för området.

Mellan vinter- och fortsättningskriget sköttes livsmedelsförsörjningen till hela Finland via Linhammar hamn i Petsamo och Ishavsvägen. Petsamo avträdde till Sovjetunionen under mellanfreden i Moskva 1944. Estlands första självständighet varade likaså bara ett par decennier.

Under krigstiden bombades Kirkenes sammanlagt 328 gånger och Kirkenes begravningsplats fick sin beskärda del av bombningarna. Eftersom den tyska armén planerade att bygga en väg genom kyrkogården flyttades de avlidna ur vägen för det kommande byggprojektet till en ny begravningsplats. Kriget

På minnesmärket står följande text:

*Isän maa pystytti tämän pojilleen
Kersanti Kustaa Juho Kamutta
Jääkäri Niilo Koskinen*

*† Salmijärven taistelussa
I/IV – 1920*

*Ordföranden för norsk-finska
föreningen i Sør-Varanger
Anna Lankinen och
Finnmarkens polischef
Ellen Katrine Hætta.*

hann dock ta slut innan vägplanen sattes i verket.

En av de gravvårdar som förstördes vid bombningarna var minnesmärket över de två finländska soldater som sårades i slaget vid Salmijärvi 1920 och som avled på Kirkenes sjukhus.

Nytt minnesmärke

År 1961 beslöt polismyndigheterna i Kirkenes och finländarna att minnesmärket skulle upprättas på nytt. Den nya granitplattan placerades enligt uppgift på minnesmärkets ursprungliga plats. Vid avtäckningen deltog från finska sidan förutom polisinspektören i Lapplands län och distriktslänsmannen i Enare även generalmajor K. M. Wallenius, som lett den andra Petsamoexpeditionen, och som höll tal vid avtäckningen.

Kirkenes gamla begravningsplats har trots sitt centrala läge tagits ur bruk. På den gräsbevuxna kyrkogården syns nu bara ett fåtal gravstenar. Det är lätt att hitta det stora minnesmärket om man känner till dess existens och vet var man ska leta.

Idag är minnesmärket över de döda expedition medlemmarna i Kirkenes i gott skick och läsbart, och det har vi både Neidens kyrkoförening och Finnmarkens polischef **Ellen Katrine Hætta** att tacka för. Hon hörde om minnesmärket av sin kollega och blev intresserad av stenen och historien bakom den.

Hætta och kyrkoföreningen har turvis röjt buskaget som växer runt minnesmärket. Med kyrkofullmäktiges tillstånd har Hætta också putsat stenen och målat den inristade texten på minnesmärket med svart färg för att göra den läsbar igen. Norsk-finska föreningen har under några år fört ett ljus till minnesmärket på Finlands självständighetsdag. ■

The new European Parliament started on 16 July 2024. Now is an ideal time to evaluate the preceding legislative term and review the next in terms of European border security.

European border management in the changing security environment

How will the European border management develop within the changing security environment and at this institutional turning point?

TEXT Jani Järäinen and Jouni Lahtinen

PHOTOS Finnish Border Guard, Prime Minister's Office, Alamy Stock Photo and Pixabay

President of the European Commission Ursula von der Leyen learned about the situation at our eastern border during a visit hosted by Minister of the Interior Mari Rantanen in April 2024.

In 2024, elections for the new European Parliament were arranged in the EU Member States. The results indicate moderate power shifts across political parties in Europe, with an increase in right-wing delegations. The Union is currently at an institutional turning point, which is of significance in many ways and also offers the ideal juncture for the evaluation of the preceding legislative term and review of the next.

The retiring EU Commission started its work in 2019. In terms of border management, a key objective was to prepare new legislative proposals to replace those which had been withdrawn earlier as a result of failed negotiations. The political pressure to find solutions was high, even though the Regulation on the European Border and Coast Guard had been successfully negotiated and issued in record time just before the preceding legislative term ended.

The Commission issued several proposals for regulations concerning border management. The most important of them were the Screening Regulation, the proposal on amendments to the Schengen Border Code, the Advance Passenger Information (API) regulations and the regulation on the use of artificial intelligence (AI Act).

Schengen Border Code amendments entered into force in summer 2024

Earlier, the negotiations on amendments to the Schengen Border Code failed as law-makers could not reach a consensus on how to develop the procedures related to, in particular, the reintroduction of internal border control. The negotiations took place at a time when thousands of asylum seekers were travelling from Greece through Europe and as far as here in the North. Several Member States had already reinstated internal border control. Even the EU Council decided, upon the proposal of the Commission, to reinstitute internal border control on the border of Greece on the basis of Article 29 of the Schengen Border Code.

In December 2021, the Commission issued its proposal for the regulation on amendments to the Schengen Border Code. Disagreement concerning the reintroduction of internal border control and its duration still prevailed in the background. New additional challenges included the COVID-19 pandemic and the phenomenon of instrumentalised migration with concrete manifestations on external borders. After extended negotiations, the amendments to the Schengen Border Code entered into force in summer 2024.

Along with the new Border Code, it is possible for the Member States to implement joint travel restrictions on their external borders. As regards the reinstatement of internal border control, mechanisms were developed to ensure the measure is necessary and proportionate and also to update its maximum duration. Moreover, the provisions concerning border surveillance and the opening and closing of border crossing points were further specified in response to instrumentalised illegal migration.

Screening Regulation in use as of summer 2026

The new Screening Regulation has entered into force and will be applied in practice as of summer 2026. The aim of the regulation is to harmonise the measures for screening third-country nationals at the external borders and within the area of free movement. The pre-entry screening process entails the verification of a third-country national's identity, registration of biometric data in the EURODAC system as well as preliminary security, health and vulnerability checks. After the screening, the individual is either directly returned or referred to the asylum procedure or the asylum border procedure.

In Finland, the national measures related to the screening are devised in collaboration by the departments of the ministry and relevant government agencies as part of the national implementation of the EU Pact on Migration and Asylum. The work is led by the Migration Department. Screening will become

operating environment, stronger external borders are a focal issue in politics, both in Europe and on the other side of the Atlantic. Along with the legislative amendments in 2019, the EIBM is now about to reach a more stable state, but the work is not yet complete in this field either.

” The new screening regulation in use as of summer 2026.

a standard procedure within the activities of the authorities when asylum seekers are encountered at external borders, in inland areas or in connection with maritime rescue tasks. The more detailed arrangements and responsibilities will be resolved during the preparation phase.

National EIBM strategy is updated

The European Integrated Border Management (EIBM) has been in transition ever since its initiation. As a result of the globally changed

According to the definition set out in the currently valid Regulation on the European Border and Coast Guard, the EIBM has 12 strategic components. The four-tier access control model continues to be an essential element of the EIBM. Time will show if there is a need to re-define the EIBM along with the pressure to further develop the European Border and Coast Guard.

The implementation of the EIBM in the Member States is closely linked with its strategic development. Frontex updated its

The previous Commission issued several amendments to regulations concerning border security.

strategy for technological and operational development in the years 2023–2027 and, accordingly, Finland updated the national EIBM strategy for the years 2024–2027. The strategy describes comprehensively the Finnish border management and its key objectives for development. The strategy does not bring about any changes to the duties of authorities or cause any additional expenditure. The national EIBM task group will follow up and assess annually the stages of the strategy and its implementation.

The future

The European Commission President-elect has presented her priorities in the speech given at the European Parliament and mission letters to commissioner candidates. For the time being, it is uncertain how these political priorities will actually translate into legislative and policy proposals.

But what do we know? Migration issues that cause political polarisation will remain on the EU's agenda in the future, with the management of migration being increasingly linked with the security of external borders and measures taken in third countries. These aspects will be primarily influenced through the activities and development of the European

Border and Coast Guard Agency, including Frontex, and the European Union Agency for Law Enforcement Cooperation (Europol) as well as by supporting third countries in their national measures. The intention is to further reinforce the activities of these two agencies.

There are plans to reinforce the standing corps of Frontex by raising the aim of 10,000 border guards for 2027 to as high as 30,000 border guards. This grand objective is obviously political and will challenge those Member States that were reluctant to approve the force of 10,000 in the first place. Another idea is to influence the external border security and migration management from outside the EU borders. The Member States and the Commission have actually revived the discussion about the 'return hubs' located outside the EU, thus further cementing the management of migration in its external dimension and third countries.

The new Commission is naturally expected to launch efficient solutions for policies that are based on researched information and verified by impact assessments of high quality, which are the cornerstones of good legislation. The polarisation of the debate around migration will evidently not make the legislative work any easier. The impact of the

changed political set-up within the European Parliament will remain to be seen.

The credibility of the European border management will, however, be measured through practical actions that are taken to ensure stability and order at our borders, while also maintaining the rule of law and the core principles and values of the European Union – the most important political framework for us – as well as fundamental and human rights. ■

The authors serve in the International Affairs Unit of the Headquarters of the Finnish Border Guard. Commander Jani Järäinen is the Head of Unit and Major Jouni Lahtinen is Border Management Specialist responsible for EU Affairs.

Forest has already been cut in the target areas of the barrier fence along a total distance of approximately 100 kilometres.

Construction on the eastern border in progress

The Finnish Border Guard will complete a total of 200 kilometres of barrier fence on the Russian border by the end of 2026.

TEXT Erkki Matilainen PHOTOS Finnish Border Guard

A physical barrier fence has been deemed necessary to repel instrumentalised or large-scale illegal migration. The barrier fence will also reduce Finland's dependence on the effectiveness of Russian border control.

Finland is prepared for large-scale illegal migration and influencing operations, such as those experienced by Eastern European countries and Finland in recent years. The barrier fence will significantly support the management of disruptions at our eastern border and improve the Finnish Border Guard's performance both in normal conditions and during disturbances and exceptional situations.

The barrier fence will be built along the border line in the first-priority locations identified in the risk assessment. First, barrier fencing will be constructed at international

border crossing points and their flanks. In the next stage, barrier fencing will be built in the areas surrounding other roads that lead across the border or are in the vicinity of the border. Approximately half of the barrier fence will be completed during 2025 and the majority by summer 2026.

The barrier fence consists of a fence, a technical surveillance system and adjacent roads. The pilot fences in Imatra and Salla were completed in 2023. The project is proceeding as scheduled, with the budget of 380 million euro.

Landowner hearings and extensive construction work

Spring 2024 was a hectic period for the project organisation. The hearings of landowners started piling up and the process is still continuing.

First, the landowners were informed about the future construction project, and then they were sent requests for their opinion on the relevant plans. Finally, the decisions concerning the construction were prepared and sent to each landowner.

On the basis of the pilot project experiences and the crisis involving illegal migration in late 2023, the plans were adjusted in terms of the locations and structural details of the border fencing. At the same time, the contract scheme and schedule were updated for a more cost-effective overall solution. The criteria for competitive tendering were updated accordingly.

In the Government's supplementary budget in spring 2024, the final funding for the project was moved forward, which made it possible for us to advance even the later contracts

The eastern border barrier fence will be constructed in the first-priority locations identified in the risk assessment.

The barrier fence is a new, permanent element for enhanced border surveillance and operational activities.

” The project is proceeding as scheduled, with the budget of 380 million euro.

and procurements and to keep to the tight timetables. The project organisation has been strengthened in order to manage the growing volume of work and to uphold the timetable. For the time being, the organisation is fully engaged with, not only the extensive construction work but also the still ongoing landowner hearings and the planning and tendering processes for the final construction contracts and fence material procurements.

In the target areas for the barrier fence, forest has already been cut along a total distance of approximately 100 kilometres, and the work continues. The construction work is underway in 13 target areas in Virolahti, Lappeenranta, Imatra, Parikkala, Tohmajärvi, Kuhmo and Kuusamo.

The majority of the almost one thousand landowners and occupants have already been heard in the spirit of mutual understanding. The Finnish Border Guard will not redeem the ownership of the land areas required for the barrier fencing, but instead, it will receive relevant land use rights by virtue of its construction decision and the Border Guard Act. Landowners will be paid a lump-sum compensation at a current rate for any harm and damages caused.

The Ministry of the Interior has initiated a legislative project to transfer the duty of

compensation determination from the Finnish Border Guard to the National Land Survey of Finland. The aim is to gain benefit from their top knowledge and experience in landowner compensation matters.

The landowners include private landowners, cities and municipalities, water co-operatives, forest companies as well as authorities, such as Metsähallitus, the Finnish Transport Infrastructure Agency and ELY centres. The Reindeer Herders' Association, reindeer herding co-operatives, Sámi Museum Siida, the Sámi Parliament and the Finnish Heritage Agency have been heard in matters related to reindeer fences, cultural heritage and antiquities.

A significant impact on employment and business life

The project has conducted dozens of environmental assessments in the target areas. Issues related to natural values that need protection and the relevant permissions have been regularly discussed with the ELY centres and Regional State Administrative Agencies (AVI). It is essential to ensure that the contractors and their employees are informed of the protected objects in the contract areas and know the relevant restrictions and obligations.

The number of power and communications network subscriptions and purchases of reserve

power and technology containers involved is in the dozens. Most of the procurement agreements for fence materials, pontoon road elements and contractors' acquisitions have been subject to competitive tendering. A central actor in this respect has been the project management consultancy, Intecon Oy. The main infrastructure contractors selected for the subprojects include Destia, Oteran Oy and GRK Group.

In addition to enhanced border security, the eastern border barrier fence will also benefit the landowners by providing them with better roads to practise their business as well as improved power and communications networks in the vicinity of their lands.

The project has a significant impact on employment. The construction sites currently underway already employ large numbers of workers and machinery. Around 750 security checks have been made for employees of the relevant contractors and subcontractors. ■

The author, Erkki Matilainen, serves as Project Manager for the Eastern border barrier fence project.

Read more: <https://raja.fi/en/the-eastern-border-barrier-fence>

Päätoimittaja eläkkeelle

Rajamme Vartijat -lehden päätoimittaja, viestintäpäällikkö Päivi Kaasinen siirtyy lähes 21 työvuoden jälkeen eläkkeelle 1. tammikuuta 2025 lukien. Päätoimittajan tehtävästä vastaa viestintäyksikkö, kunnes uusi päätoimittaja nimitetään. Siihen asti päätoimittajalle suunnatut viestit toimitetaan osoitteeseen viestinta@raja.fi. ■

Uudenmaan 40. maanpuolustuspäivä

Suomenlahden merivartiosto osallistui Uudenmaan 40. maanpuolustuspäivään yhdessä muiden viranomaisten ja järjestöjen kanssa. Tapahtuma järjestettiin tänä vuonna 5. lokakuuta Sipoon Nikkilässä. Tilaisuudessa oli ohimarssi jalan, juhlaseminaari, kalustoesittelyjä sekä eri toimijoiden pisteitä, joissa he esittelivät toimintaansa. Rajavartiolaitoksen kalustoa ja toimintaa oli esittelemässä SLMV:n Helsingin rajatarkastusosaston partio, koirapartio ja SLMV:n viestintä. Aurinkoinen ja vuodenaikaan nähden lämmin sää suosi tapahtumaa ja kävijämäärä yllätti positiivisesti – jopa perinteinen hernekeitto loppui viimeisen puolen tunnin aikana. Maanpuolustus on viime aikoina herättänyt kansalaisissa suurta kiinnostusta. Ensi vuonna Uudenmaan 41. maanpuolustuspäivä järjestetään Tuusulassa. ■

Pyhäinpäivän alusparaati ja seppeleenlasku

Suomenlahden merivartiosto osallistui pyhäinpäivänä 2. marraskuuta alusparaatiin, jolla meripelastajat kunnioittavat merellä menehtyneiden merenkulkijoiden muistoa. Paraatin jälkeen alukset olivat avoinna yleisölle Helsingin Eteläsatamassa. Pyhäinpäivän alusparaati on järjestetty jo 1960-luvulta lähtien.

Alusparaati lähti liikkeelle Hernesaaren kärjestä ja teki lipputerveyden Merenkulkijoiden muistomerkin kohdalla Eiranrannassa. Ohimarssin ajan alusten miehistöt seisoivat paljain päin partaamiehityksessä. Samanaikaisesti merenkulkujärjestöjen edustajat laskivat seppeleen Merenkulkijoiden muistomerkillä Ursinin kalliolla. ■

Enemmän kuin osiensa summa – 30 vuotta merellistä yhteistyötä

Suomen merellisten toimijoiden (METO) yhteistyötä juhlistettiin 30-vuotisjuhlaseminaarissa 15.11.2024. METO-yhteistyössä osapuolina ovat Rajavartiolaitos, Merivoimat, Liikenne- ja viestintävirasto Traficom sekä Väylävirasto.

METO-yhteistyöllä parannetaan Suomen merellistä turvallisuutta ja ylläpidetään yhteistä tilannekuvaa merialueeltamme. Yhteistyö sai alkunsa vuonna 1994 sisäasiainministeriön asettamasta työryhmästä, jonka tarkoituksena oli selvittää merellisten toimintojen tehostamista ja organisaatioiden keventämistä. Toimintaympäristön muutoksen myötä viranomaisten välisen yhteistyön merkitys on nyt ajankohtaisempaa kuin koskaan.

Yhdessä rakennettu tilannekuva muodostaa elintärkeän pohjan häiriötilanteiden hallinnalle ja merelliselle huoltovarmuudelle kaikissa tilanteissa. Vilkkaasti liikennöidyllä Itämerellä riskit suuronnettomuuksille ja häiriöille sekä ympäristövahingoille ovat korkealla tasolla. Riskejä Itämerellä ja Suomenlahdella ovat lisänneet Venäjä-pakotteita kiertävä varjolaivasto, satelliittinavigoinnin häiriöt sekä AIS-poikkeamat. ■

Rajahistoriaa YouTubessa

Museomestari **Jani Loijaksen** luento *Jottei aamu vainon viestejä toisi - Itärajan vartijat 1920-luvulla Kannakselta Petsamoon* on katsottavissa Rajavartiolaitoksen YouTube-tilillä. Luento keskittyy kuvaamaan rajavartijoiden edesottamuksia sekä arkea Suomen pitkällä itärajalla Rajavartiolaitoksen ensimmäisinä

toimintavuosina. Karjalan kannakselta aina Petsamoon saakka ulottunut Neuvostoliiton vastainen raja oli rajavartijalle tapahtumarikas ja välillä varsin vaarallinen työpaikka. ■

Rajavartiolaitoksen YouTube-tili:
[@rajavartiolaitos](#)

- RAJAVARTIOLAITOKSEN ESIKUNTA
puh. 0295 421 000
[rajavartiolaitos\(at\)raja.fi](mailto:rajavartiolaitos(at)raja.fi)
[etunimi.sukunimi\(at\)raja.fi](mailto:etunimi.sukunimi(at)raja.fi)
- KAAKKOIS-SUOMEN RAJAVARTIOSTO
puh. 0295 422 000
[kaakkoissuomenrajavartiosto\(at\)raja.fi](mailto:kaakkoissuomenrajavartiosto(at)raja.fi)
- POHJOIS-KARJALAN RAJAVARTIOSTO
puh. 0295 423 000
[pohjoiskarjalanrajavartiosto\(at\)raja.fi](mailto:pohjoiskarjalanrajavartiosto(at)raja.fi)
- KAINUUN RAJAVARTIOSTO
puh. 0295 424 000
[kainuunrajavartiosto\(at\)raja.fi](mailto:kainuunrajavartiosto(at)raja.fi)
- LAPIN RAJAVARTIOSTO
puh. 0295 425 000
[lapinrajavartiosto\(at\)raja.fi](mailto:lapinrajavartiosto(at)raja.fi)
- SUOMENLAHDEN MERIVARTIOSTO
puh. 0295 426 000
[suomenlahdenmerivartiosto\(at\)raja.fi](mailto:suomenlahdenmerivartiosto(at)raja.fi)
- LÄNSI-SUOMEN MERIVARTIOSTO
puh. 0295 427 000
[lansisuomenmerivartiosto\(at\)raja.fi](mailto:lansisuomenmerivartiosto(at)raja.fi)
- VARTIOLENTOLAIVUE
puh. 0295 428 000
[vartiolentolaivue\(at\)raja.fi](mailto:vartiolentolaivue(at)raja.fi)
- RAJA- JA MERIVARTIOKOULU
puh. 0295 429 000
[rajajamerivartiokoulu\(at\)raja.fi](mailto:rajajamerivartiokoulu(at)raja.fi)

WWW.RAJA.FI

[@RAJAVARTIOLAITOS](#)

[@RAJAVARTIOLAITOS](#)

[@RAJAVARTIJAT](#)

Hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta!

God jul och gott nytt år!

Season's Greetings!

Buriid juovllaid ja lihkolaš odđa jagi!